

John 20

ASVh with Comments

Summary. This chapter presents the bodily resurrection of the Lord Jesus and His appearances to Mary Magdalene and the disciples to strengthen their faith in the work of the Gospel. Specifically, the Lord Jesus appeared to the disciples, showed them His hands and His side, and gave them the Holy Spirit.

บทสรุป บทนี้ได้เสนอการฟื้นคืนชีพในร่างของพระเยซูเจ้าและการปรากฏตัวของพระองค์ต่อมารีย์ แมกดาลีนและเหล่าสาวกเพื่อเสริมสร้างความศรัทธาของพวกเขาในการทำงานของพระหนังสือ อย่างโดยเฉพาะ พระเยซูเจ้าได้ปรากฏต่อเหล่าสาวก แสดงต่อพวกเขามือของพระองค์และซี่ข้างของพระองค์ และได้ให้แก่พวกเขาพระวิญญาณบริสุทธิ์

John 20:1-10. The bodily resurrection of the Lord Jesus Christ. Mary Magdalene, a group of women, and Peter and the other disciple witnessed the empty tomb of the Lord Jesus. They saw the linen cloth, unwrapped, lying on the spot where the body of the Lord was laid, and the face cloth lying by itself, meaning that the Father had taken the body of the Lord Jesus out of those linen cloths altogether. The beloved Son of God no longer needs earthly clothes upon His body; the Father Himself has prepared the heavenly clothes for Him to wear.

ยอห์น 20:1-10 ร่างของการฟื้นคืนชีพของพระเยซูคริสต์ มารีย์ แมกดาลีน กลุ่มของผู้หญิง และเปโตรและสาวกคนอื่นได้เป็นพยานถึงหลุมศพที่ว่างเปล่าของพระเยซูเจ้า พวกเขาได้เห็นผ้าลินินไม่พันวางในที่ที่ร่างของพระเจ้าได้นอนอยู่ และผ้าคลุมหน้าวางไว้ตามลำพัง หมายความว่าพระบิดาได้พาร่างของพระเยซูเจ้าออกจากเหล่าผ้าลินินนั้นทั้งหมด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ต้องการผ้าของโลกบนร่างของพระองค์ พระบิดาพระองค์เองได้เตรียมผ้าของสวรรค์สำหรับพระองค์เพื่อสวมใส่

John 20:11-18. The resurrected Lord Jesus appears to Mary Magdalene. The resurrected Lord Jesus appeared first to Mary Magdalene and then to Peter. Because of her weeping heart, she lagged behind at the tomb, and her tender heart made the Lord have mercy on her, and this appearance also strengthened Mary's faith in the beloved Son of God. See Comments John 20:2 to follow the events on the first day of the week when the Lord Jesus rose from the dead.

ยอห์น 20:11-18 พระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพปรากฏต่อมารีย์ แมกดาลีน พระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพ ได้ปรากฏต่อมารีย์เป็นคนแรกและแล้วต่อเปโตร เพราะหัวใจที่เศร้าโศก เธอคงอยู่เบื้องหลังที่หลุมศพ และใจที่อ่อนโยนทำให้พระเจ้ามีพระเมตตาต่อเธอ และด้วยการปรากฏตัวนี้ได้ช่วยให้ความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าของมารีย์เข้มแข็ง มองความเห็นยอห์น 20:2 เพื่อติดตามเหตุการณ์ของวันแรกของสัปดาห์เมื่อพระเยซูเจ้าได้ฟื้นจากความตาย

John 20:19-29. The resurrected Lord Jesus appears to the apostles. The resurrected Lord Jesus appeared to His disciples on the evening of the first day after the Sabbath, after His resurrection, while they were hiding from the Jews. The beloved Son of God was concerned about His disciples, so when He appeared to them, He showed both His hands and His side to them as proof of His bodily resurrection, and He said to them, "Peace to you," which will give them peace in their hearts, and He gave them the Holy Spirit.

ยอห์น 20:19-29 พระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพปรากฏต่อเหล่าอัครสาวก พระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพได้ปรากฏต่อเหล่าสาวกของพระองค์ในตอนเย็นของวันแรกหลังจากสับาโต หลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์ ในขณะที่พวกเขายังได้หลบซ่อนจากพวกยิว พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีความเป็นห่วงเกี่ยวกับเหล่าสาวกของพระองค์ ดังนั้นเมื่อพระองค์ได้ปรากฏต่อพวกเขา พระองค์ได้แสดงมือของพระองค์และซี่ข้างของพระองค์เพื่อพิสูจน์การฟื้นคืนชีพในร่างของพระองค์ และพระองค์ได้พูดกับพวกเขา "จงมีความสงบในพวกเจ้า" ซึ่งจะให้พวกเขาความสงบในใจของพวกเขา และพระองค์ได้ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา

Later, the day came when the disciples gathered together again. Thomas the doubtful was also with them when the Lord Jesus appeared in their midst to confirm to all of them His bodily resurrection and strengthen their belief in His bodily resurrection.

ต่อมา วันได้มาเมื่อเหล่าสาวกได้รวมตัวกันอีก ด้วยกันโทมัสผู้มีความสงสัยได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระเยซูเจ้าได้ปรากฏในท่ามกลางพวกเขาเพื่อ ยืนยันต่อพวกเขาทั้งหมดถึงการฟื้นคืนชีพในร่างของพระองค์และสนับสนุนความเชื่อของพวกเขาในการฟื้นคืนชีพในร่างของพระองค์

John 20:30-31. The purpose of these writings. The purpose of these writings is for anyone to believe that Jesus is the Christ, the Son of God. The beloved Son of God is God Himself as well; He is in the Father, and the Father is in Him; when anyone who believes in the beloved Son of God and gives their life to Him, after that, the life of that person will be the life in the beloved Son of God Himself as well because he has become a true follower of the beloved Son of God.

ยอห์น 20:30-31 จุดประสงค์ของการเขียนนี้ จุดประสงค์ของการเขียนนี้คือสำหรับทุกคนที่เชื่อในว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระเจ้าพระองค์เองด้วยเช่นกัน พระองค์คืออยู่ในพระบิดา และพระบิดาคืออยู่ในพระองค์ เมื่อใครก็ตามซึ่งเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและให้ชีวิตของพวกเขาต่อพระองค์ หลังจากนั้น ชีวิตของคนนั้นจะเป็นชีวิตในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองด้วยเช่นกันเพราะเขาได้กลายเป็นผู้ติดตามของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

¹ Now on the first day of the week comes Mary Magdalene early, still being dark, to the tomb, and sees the stone removed from the tomb.

¹ เวลานั้นเป็นวันแรกของสัปดาห์มาเรีย แมกดานาได้มาแต่เช้ามืด ยังคงมืดอยู่ที่อุโมงค์ศพ และเห็นก้อนหินเคลื่อนไปจากอุโมงค์

Comments 20:1. John 20:1 happens at the same time as the events described in Luke 24:1-7, Matthew 28:1-7, and Mark 16:1-7 meaning that Mary Magdalene went to the tomb with other women very early, still being dark, but the sun was risen (See Mark 16:2).

ความเห็น 20:1 ยอห์น 20:1 เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับเหตุการณ์ที่ได้มีบอกไว้ในลูกา 24:1-7 มัทธิว 28:1-7 และมาระโก 16:1-7 หมายความว่ามาเรีย แมกดานาได้ไปยังหลุมศพกับผู้หญิงคนอื่นรุ่งเช้า ยังคงมืดอยู่ แต่พระอาทิตย์ได้ขึ้นแล้ว (มองมาระโก 16:2)

[On the first day of the week “still being dark” (John 20:1); “when the sun was risen” (Mark 16:2); “as it began to dawn toward the first day of the week” (Matthew 28:1); “on the first day of the week, at early dawn” (Luke 24:1). Dawn means the period in the day when the light from the sun begins to appear.]

[วันแรกของสัปดาห์ “ยังคงมืดอยู่” (ยอห์น 20:1) “เมื่อพระอาทิตย์ได้ขึ้น” (มาระโก 16:2) “ตั้งมันเริ่มต้นสว่างต่อวันแรกของสัปดาห์” (มัทธิว 28:1) “วันแรกของสัปดาห์ ยังเวลาเช้ามืด” (ลูกา 24:1) เช้ามืดหมายความว่าช่วงเวลาในกลางวันเมื่อแสงสว่างจากพระอาทิตย์เริ่มปรากฏ]

Q: Why are we given various terms to describe the time of the coming of these women to the tomb, with John saying still being dark and Mark saying when the sun has risen?

คำถาม ทำไมจึงได้ให้หลายเวลาแห่งการมาของเหล่าผู้หญิงนี้ยังหลุมศพ ด้วยยอห์นบอกว่ายังคงมืดและมาระโกบอกว่าเมื่อพระอาทิตย์ได้ขึ้น?

A: Think this way as well, the earth is here, and the sun is here, and the sun shines up; the people in this part did not see the sun, but if they look at the sky, they notice the light but the sun itself does not shine yet to the earth, just on the sky only, that is why the verse has told it is being dark.

คำตอบ คิดทางนี้ด้วยเช่นกัน โลกอยู่ที่นี้ และพระอาทิตย์อยู่ที่นี้ และพระอาทิตย์ส่องแสง ประชาชนในส่วนนี้ไม่ได้เห็นพระอาทิตย์ แต่ถ้าพวกเขาเองยังท้องฟ้า พวกเขาสังเกตเห็นแสงสว่างแต่พระอาทิตย์มันเองยังไม่ได้ส่องแสงต่อโลก เพียงบนท้องฟ้าเท่านั้น นั่นคือทำไมข้อเขียนได้บอกมันคือยังมืด

Q: Why does this section, John 20:1-19, focus mainly on what Mary did and experienced?

คำถาม ทำไมในส่วนนี้ ยอห์น 20:1-19 จุดเน้นอยู่ที่อะไรที่มารีย์ได้ทำและได้มีประสบการณ์?

A: The apostle John writes the Gospel from an eyewitness perspective, but under the dictation of the Holy Spirit, and here he details the story as given to him by Mary and as he himself witnessed the events at the tomb. We also need to think of the character of the people as well.

คำตอบ อัครสาวกยอห์นเขียนพระหนังสือจากการเป็นพยาน แต่ภายใต้การบอกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในที่นี้ท่านได้ให้รายละเอียดของเรื่องตามที่ให้แก่ท่านโดยมารีย์และตามที่ตัวท่านเองได้เป็นพยานต่อเหตุการณ์ยังหลุมศพ ด้วยกันเราต้องคิดถึงของอุปนิสัยของคนด้วย

Mary's character is an outspoken person; she had talked out before anyone else had to say anything, and what John has told is from what Mary told him what had happened over there and John wrote down according to what the Holy Spirit guided him, the way he should tell the order from his experience and

witness; when the women has met him and told him the story, at that time Mary was the one who described to him what she and other women have seen.

อุปนิสัยของมารีย์คือเป็นคนพูดตรงไปตรงมา เมื่อเธอได้พูดออกมาก่อนที่คนอื่นได้พูดสิ่งใด และอะไรที่ยอห์นได้บอกคือจากอะไรที่มารีย์ได้บอกแก่ท่านว่าอะไรได้เกิดขึ้นยังที่นั่นจากประสบการณ์ของท่านและพยาน เมื่อเหล่าผู้หญิงได้พบท่านและบอกท่านถึงเรื่อง ยังเวลานั้นมารีย์ได้เป็นผู้ที่ได้บอกต่อท่านว่าอะไรที่เธอและเหล่าผู้หญิงคนอื่นได้เห็น

² She runs therefore, and comes to Simon Peter, and to the other disciple whom Jesus loved, and says to them, They have taken away the Lord out of the tomb, and we do not know where they have laid Him.

² ดังนั้นเธอรันกลับไป และมายังไซมอน ปีเตอร์ และสาวกอีกคนหนึ่ง พระเยซู รัก และพูดแก่พวกเขาว่า พวกเขาได้เอา พระผู้เป็นเจ้า ออกไปจากอุโมงค์ศพ และพวกเขาไม่รู้ว่าคุณพวกเขาวาง พระองค์ ยังที่ใด

Comments 20:2. “She runs therefore ... the Lord out of the tomb.” Mary only tells what she believes is correct in her mind; in her own understanding, she believes someone else has carried the beloved Son of God out from the tomb; that is what her mind has told her regardless of what else her eyes have seen, or ears have heard, her understanding is cut off, just the heart acknowledgment of what she believes. Most people are like her; even the Holy Bible tells many things, but if the heart does not want to accept, that heart will feed the mind with only selective admission of the Word.

ความเห็น 20:2 “ดังนั้นเธอรันกลับไป...พระผู้เป็นเจ้าออกไปจากอุโมงค์ศพ” มารีย์เพียงบอกว่าจะอะไรที่เธอเชื่อว่าคุณต้องใจในความคิดของเธอ ในความเข้าใจของเธอเอง เธอเชื่อว่าคนอื่นได้แบกพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าออกจากหลุมศพ นั่นคืออะไรที่ความคิดของเธอได้บอกเธอเกี่ยวกับว่าจะอะไรที่ตาของเธอได้เห็น หรือหูได้ยิน ความเข้าใจของเธอคือตัดออก เพียงใจยอมรับว่าจะอะไรที่เธอเชื่อ คนส่วนมากก็เหมือนกับเธอ ถึงแม้พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกหลายอย่าง แต่ถ้าใจไม่ต้องการยอมรับ ใจนั้นจะป้อนความคิดเพียงด้วยส่วนที่เลือกเพื่อยอมรับ

“and we know not where they have laid Him.” This verse shows that Mary Magdalene also went to the tomb with the other women, and they discussed where Jesus could be (See Luke 24:1-7, Matthew 28:1-7, Mark 16:1-7). So the women that have seen the empty tomb, in their hearts, have only one thing, that someone has taken the beloved Son of God away from the tomb, and they did not know where those people have put Him; the human mind has already imagined things, but in this place, they only have told that they did not know who has taken away the body of the beloved Son of God and where He was.

See Comments Mark 16:9-11 and Comparison Analysis Mark 16:1-8.

“และพวกเขาไม่รู้ว่าคุณพวกเขาวางพระองค์ยังที่ใด” ข้อเขียนนี้ได้แสดงนั้นว่าด้วยกันมารีย์ แมกดานาได้ไปยังหลุมศพกับเหล่าผู้หญิงอื่น และพวกเขาได้พูดถึงว่าที่ใดที่พระเยซูจะอยู่(มองลูกา 24:1-7 มัทธิว 28:1-7 มาระโก 16:1-7) ดังนั้นเหล่าผู้หญิงนั้นได้เห็นหลุมศพว่างเปล่า ในใจของพวกเขา มีเพียงอย่างเดียว นั่นว่าบางคนได้พาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าออกไปจากหลุมศพ และพวกเขาไม่รู้ที่ใดที่พวกนั้นได้วางพระองค์ ความคิดของมนุษย์ได้คิดแล้ว แต่ในที่นี้ พวกเขาเพียงได้บอกนั้นว่าพวกเขาไม่รู้ใครได้พาร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและที่ใดที่พระองค์ได้อยู่

มองความเห็นมาระโก 16:9-11 และพิจารณาเปรียบเทียบมาระโก 16:1-8

Complete summary of events on the first day of the week when the Lord rose from the dead:

สรุปเหตุการณ์ในวันแรกของสัปดาห์เมื่อพระเจ้าทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย

1. Mary Magdalene, and Joanna, and Mary the mother of James, and the other women went to the tomb early morning on the first day of the week still being somehow dark, but the sun was risen, with the purpose of further preparing the body of Jesus with spices; within their hearts they want to prepare the body of the beloved Son of God according to the custom of the people of God would do for the dead body. (See Luke 24:1, John 20:1, Matthew 28:1, and Mark 16:1-2).

1. มารีย์ แมกดานา และโจอานนา และมารีย์มารดาของเจมส์ และผู้หญิงคนอื่น ๆ ได้ไปยังหลุมศพเช้าตรู่ของวันแรกของอาทิตย์ยังคงมืด แต่พระอาทิตย์ได้ขึ้น ด้วยจุดประสงค์เพื่อเตรียมร่างของพระเยซูด้วยเครื่องเทศ ด้วยใจภายในของพวกเขาที่พวกเขาต้องการเตรียมร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเนื่องด้วยประเพณีของประชาชนของพระเจ้าที่ควรจะทำเพื่อร่างของผู้ตาย (มองลูกา 24:1 ยอห์น 20:1 และมาระโก 16:1-2)

2. These women witnessed the earthquake, the angel at the tomb, and the angels inside the tomb as described in the Gospels. However, we do not know how many of them went inside the tomb and who they were by name that had seen the angels. (See Luke 24:2-5a, Matthew 28:2-4, Mark 16:3-6a).

2. ผู้หญิงเหล่านี้เป็นพยานถึงแผ่นดินไหว เทวทูตที่หลุมศพ และเทวทูตภายในหลุมศพตามที่ได้อธิบายในพระหนังสือ อย่างไรก็ตาม เราไม่รู้ว่ามียี่สิบคนที่เข้าไปในหลุมศพและใครในพวกเขาตามชื่อนั้นซึ่งได้เห็นเทวทูต (มองลูกา 24:2-5ก มัทธิว 28:2-4 มาระโก 16:3-6ก)
3. The angels told them that Jesus is risen and told them to announce this to His disciples. (Luke 24:5b-8, Matthew 28:6-7, Mark 16:6b-7).
3. เหล่าเทวทูตได้บอกพวกเขาเหล่านั้นว่าพระเยซูได้ฟื้นคืนชีพและได้บอกพวกเขาเพื่อประกาศสิ่งนี้ต่อเหล่าสาวกของพระองค์(ลูกา 24:5ข-8 มัทธิว 28:6-7 มาระโก16:6ข-7)
4. The women left frightened and didn't talk to anyone on their way but went to tell His apostles first. Mary and all the women are involved in telling the apostles, but Mary is the outspoken one and speaks for all of them, as shown in John 20:2 (“... and we know not where they have laid Him”). (Luke 24:9-11, Matthew 28:8, Mark 16:8, John 20:2, Luke 24:22-24).
4. เหล่าผู้หญิงได้จากไปด้วยความกลัวและไม่ได้พูดกับผู้ใดในระหว่างทางแต่ได้ไปเพื่อบอกเหล่าอัครสาวกของพระองค์ก่อน มารีย์และเหล่าผู้หญิงทั้งหมดได้มีส่วนร่วมในการบอกเหล่าอัครสาวก แต่มารีย์คือเป็นคนชอบพูดก่อนและพูดสำหรับพวกเขาทุกคน ตามที่ได้บอกในยอห์น 20:2 (“...และพวกเรารู้ว่าที่ใดที่พวกเขาได้วางพระองค์”) (ลูกา 24:9-11 มัทธิว 28:8 มาระโก16:8 ยอห์น 20:2 ลูกา 24:22-24)
5. Then Peter and John went out and ran together to the tomb to see what had happened. Peter and John witnessed the empty tomb as well. (John 20:3-9, Luke 24:12).
5. แล้วเปโตรและยอห์นได้ออกไปและวิ่งไปด้วยกันยังหลุมศพเพื่อดูว่ามีอะไรได้เกิดขึ้น เปโตรและยอห์นได้เป็นพยานถึงหลุมศพว่างเปล่าด้วยเช่นกัน (ยอห์น20:3-9 ลูกา 24:12)
6. After seeing the empty tomb, Peter and John returned to their place. (John 20:10).
6. หลังจากเห็นหลุมศพว่างเปล่า เปโตรและยอห์นได้กลับไปยังที่ของพวกเขา (ยอห์น 20:10)
7. After talking to the apostles, we can understand that Mary Magdalene and the other women followed them as they ran to the tomb. We are told that Mary Magdalene reached the tomb and stayed behind at the tomb. However, we are not told where the other women were at this time. (John 20:11a).
7. หลังจากพูดถึงเหล่าอัครสาวก เราสามารถเข้าใจได้ว่ามารีย์ แมกดานาและเหล่าผู้หญิงคนอื่นๆได้ติดตามพวกเขาตามที่เขาได้วิ่งไปยังหลุมศพ เราได้ออกันว่ามารีย์ แมกดานาได้ถึงหลุมศพและคงอยู่เบื้องหลังยังหลุมศพ อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้บอกว่าคุณหญิงอื่นได้อยู่ที่ใดในเวลานี้ (ยอห์น 20:11ก)
8. Mary Magdalene again stooped inside the tomb (John 20:11b) and saw two angels (John 20:12) who talked to her (John 20:13).
8. มารีย์ แมกดานาได้ก้มลงมองข้างในหลุมศพอีก(ยอห์น20:11ข) และได้เห็นเทวทูตสองคน (ยอห์น 20:12) ผู้ซึ่งได้พูดกับเธอ (ยอห์น20:13)
9. Jesus appeared to Mary Magdalene, standing outside the tomb behind her, but she didn't recognize Him (John 20:14). This was the first appearance of the Lord to someone after His resurrection (Mark 16:9).
9. พระเยซูได้ปรากฏต่อมารีย์ แมกดานา กำลังยืนอยู่ข้างนอกหลุมศพเบื้องหลังเธอ แต่เธอจำพระองค์ไม่ได้(ยอห์น 20:14) การปรากฏครั้งแรกนี้ของพระเจ้าต่อบางคนหลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์(มาระโก 16:9)
10. Mary talked to the resurrected Lord. (John 20:15-17).
10. มารีย์ได้พูดกับพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพ (ยอห์น 20:15-17)
11. Next, Jesus met the other women, and they worshiped Him, and Jesus talked to them (Matthew 28:9-10). Note there is a gap of time between Matthew 28:8 and Matthew 28:9.
11. ต่อมา พระเยซูได้พบกับผู้หญิงคนอื่น และพวกเขาได้บูชาพระองค์ และพระเยซูได้พูดกับพวกเขา (มัทธิว 28:9-10) สังเกตที่นี่มีช่วงว่างของเวลาระหว่างมัทธิว 28:8 และมัทธิว 28:9)
- The next moment after Mary met the Lord, He met the other women, who were in a different area than Mary; this could have taken place sometime before 9 am. In Matthew 28:11, we are told about these women going after meeting the Lord, but we are not told in any Gospel about them reporting that they saw the resurrected Lord.

เวลาต่อมามารีย์ได้พบกับพระเจ้า พระองค์ได้พบกับผู้หญิงคนอื่นๆ ผู้ซึ่งได้อยู่ในที่ต่างไปจากมารีย์ สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นก่อน 9 โมงเช้า ในมัทธิว 28:11 ได้บอกแก่เราถึงผู้หญิงพวกนี้ที่ได้ไปหลังจากพบพระเจ้า แต่ไม่ได้บอกแก่เราในหนังสือเล่มอื่นเกี่ยวกับที่พวกเขาได้รายงานนั้นว่าพวกเขาได้พบกับพระเจ้าผู้ที่ได้ฟื้นคืนชีพ

12. Mary Magdalene, however, went and told the apostles that she had seen the Lord, but they disbelieved. (John 20:18, Mark 16:10-11); this could have taken place sometime before 9 am.

12. มารีย์ แมกดาเลนา อย่างไรก็ตาม ได้ไปและได้บอกเหล่าอัครสาวกนั้นว่าเธอได้เห็นพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้เชื่อ (ยอห์น 20:18 มาระโก 16:10-11) สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ก่อน 9 โมงเช้า

13. The Lord appeared to two of His disciples this same day as they were traveling on the road to Emmaus village. Jesus drew near them as they were walking, and He joined them and talked to them, but they did not recognize Him; however, the Lord Jesus interpreted to them the Scriptures concerning Himself. The Lord Jesus dined with them as it was toward evening, and the day was now far spent (Luke 24:13-31a, Mark 16:12-13). Therefore, we can assume here that this event happened before 6 pm.

13. พระเจ้าได้ปรากฏต่ออัครสาวกสองคนของพระองค์ในวันเดียวกันเมื่อพวกเขาได้กำลังเดินทางบนถนนยังหมู่บ้านเอมมาอุส พระเยซูได้เข้ามาใกล้พวกเขาเมื่อพวกเขากำลังเดิน และพระองค์ได้เข้าร่วมกับพวกเขาและคุยกับพวกเขา แต่พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้ อย่างไรก็ตาม พระเยซูเจ้าได้อธิบายพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์เองต่อพวกเขา พระเยซูเจ้าได้อินอาหารกับพวกเขาเพราะมันได้เป็นเวลาเย็น และได้ใช้เวลาเกือบทั้งหมดของวัน (ลูคา 24:13-31 มาระโก 16:12-13) ดังนั้น เราสามารถสรุปว่าที่นั่นเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นก่อน 6 โมงเย็น

Q: From their discussion with the Lord on the road, it appears that they were not yet aware of the Lord's appearance to Mary or the other women, even though the Lord appeared to them sometimes earlier in the day.

คำถาม จากการสนทนาของพวกเขากับพระเจ้าบนถนน มันปรากฏนั้นว่าพวกเขายังไม่ได้ระวังถึงการปรากฏตัวของพระเจ้าต่อมารีย์และเหล่าผู้หญิงคนอื่นๆ ถึงแม้ว่าพระเจ้าได้ปรากฏต่อพวกเขาก่อนหน้านี้ของวัน

A: We can assume these men were not in the inner circle of the Lord's disciples. Most of the time, they stayed away from the rest of the people; all they knew was that the tomb was empty now; they did not know what Mary had seen, but later on, after they had met with others, they learned all about it.

คำตอบ เราสามารถสรุปได้ว่าผู้ชายเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในกลุ่มภายในของเหล่าอัครสาวกของพระเจ้า ส่วนมากของพวกเขาได้อยู่ห่างจากคนอื่นๆ ทั้งหมดที่พวกเขาได้รู้นั้นคือหลุมศพได้ว่างเปล่าในเวลานี้ พวกเขาไม่ได้รู้ว่าอะไรที่มารีย์ได้พบ แต่ในภายหลัง หลังจากที่พวกเขาได้พบกับคนอื่นๆ พวกเขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับทั้งหมด

14. The two men returned from the Emmaus village to Jerusalem to meet the apostles and tell them they have seen the Lord (Luke 24:32-33). There they find out that Jesus appeared to Simon Peter as well (Luke 24:34, 1 Corinthians 15:5). Combining these events so far, we can understand that if the Lord walked with these men and dined with them sometimes towards the evening and by the time they came and met the apostles the Lord already appeared to Simon Peter as well, that the Lord appeared to Simon Peter sometimes before the Lord Jesus met these two on the road and after the Lord appeared to the women. (Luke 24:34, 1 Corinthians 15:5).

14. ผู้ชายสองคนได้กลับมาจากหมู่บ้านเอมมาอุสของเยรูซาเล็มเพื่อพบกับพวกอัครสาวกและบอกพวกเขาว่าพวกเขาได้พบกับพระเจ้า (ลูคา 24:32-33) ที่นั่นพวกเขาได้พบกันว่าพระเยซูได้ปรากฏต่อไซมอน เปโตรด้วยเช่นกัน (ลูคา 24:34 1 โครินธ์ 15:5) หลังจากผสมเหตุการณ์นี้ เราสามารถเข้าใจได้นั้นว่าถ้าพระเจ้าได้เดินกับเหล่าผู้ชายนี้บางเวลาอันเย็นและโดยเวลาที่พวกเขาได้มาและได้พบกับเหล่าอัครสาวกพระเจ้าได้ปรากฏแล้วต่อไซมอนเปโตรด้วยเช่นกัน พระเจ้านั้นได้ปรากฏต่อไซมอนเปโตรก่อนเวลาที่พระเยซูเจ้าได้พบกับทั้งสองนี้บนทางและหลังจากที่พระเจ้าได้ปรากฏต่อพวกผู้หญิง (ลูคา 24:34, 1 โครินธ์ 15:5)

15. The Lord Jesus appeared to His disciples in the evening of the first day of the week, while these two men reported to the apostles "how He was known of them in the breaking of the bread" during their meal together in the village. (John 20:19-23, Luke 24:35-48, Mark 16:14-18). The appearance of the Lord to these two men is a vital part of the Lord's resurrection because both have witnessed the disciples now that they also have met with the Lord. Now it is not only the inner circle that has witnessed the resurrection of the Lord but other disciples as well.

15. พระเยซูเจ้าได้ปรากฏต่อเหล่าอัครสาวกของพระองค์ในตอนเย็นวันแรกของอาทิตย์ ในขณะที่ผู้ชายสองคนนี้ได้รายงานต่อเหล่าอัครสาวก “ว่าพระองค์ได้เป็นที่รู้จักต่อพวกเขาอย่างไรในการหักขนมปัง” ในขณะกินอาหารด้วยกันกับพวกเขาในหมู่บ้าน(ยอห์น 20:19-23 ลูกา 24:35-48 มาระโก 16:14-18) การปรากฏของพระเจ้าต่อชายสองคนนี้คือส่วนสำคัญของการฟื้นคืนชีพของพระเจ้าเพราะทั้งสองคือสาวกที่ได้เป็นพยานเวลานั้นด้วยกันว่าพวกเขาได้พบกับพระเจ้า เวลานั้นคือไม่ใช่เพียงแต่คนภายในวงในเท่านั้นที่ได้เป็นพยานต่อพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพแต่เหล่าสาวกอื่นด้วยเช่นกัน

16. The Lord Jesus revealed again to the disciples the second time while Thomas was present (John 20:26-29).

16. พระเยซูเจ้าได้เปิดเผยอีกครั้งที่สองต่อเหล่าสาวกในขณะที่โทมัสได้อยู่ด้วย (ยอห์น 20:26-29)

17. The Lord Jesus revealed Himself to the disciples the third time at the sea of Tiberias (John 21:1-25).

17. พระเยซูเจ้าได้เปิดเผยพระองค์เองครั้งที่สามต่อเหล่าสาวกที่ทะเลทิเบเรียส (ยอห์น 21:1-25)

18. As written in Acts 1:3, the Lord Jesus appeared to the disciples for a period of 40 days and spoke with them about the kingdom of God. After the events described in John chapters 20 and 21, we can understand that the Lord appeared to the disciples at other times and in various places, which are not all recorded.

18. ตามที่ได้เขียนในกิจการของอัครสาวก 1:3 พระเยซูเจ้าได้ปรากฏต่อเหล่าสาวกเป็นเวลานานถึง 40 วัน และได้พูดกับพวกเขาเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า หลังจากเหตุการณ์ที่ได้มีบอกในยอห์นบทที่ 20 และ 21 เราสามารถเข้าใจได้นั้นว่าพระเจ้าได้ปรากฏต่อเหล่าสาวกยังครั้งอื่นและในสถานที่อื่นๆ ซึ่ง ไม่ได้มีบันทึกไว้ทั้งหมด

19. The saying of the Lord Jesus in Luke 24:49 happened during a different appearance of the Lord Jesus to the disciples, while in Jerusalem, sometimes shortly before His ascension, when He instructs them to remain in the city (Jerusalem) to be “clothed with power from on high.” More specifically, this saying in Luke 24:49 took place at the same time as the saying in Acts 1:4 when the Lord “was staying with them” in Jerusalem at a place where all were gathered together. From this place in Jerusalem, while the Lord stayed with them, He led them up to Bethany on the Mount of Olives, from where He ascended into heaven (see Luke 24:50-53 and Acts 1:4-11).

19. คำพูดของพระเยซูเจ้าในลูกา 24:49 ได้เกิดขึ้นในช่วงการปรากฏของพระเยซูเจ้าต่อเหล่าอัครสาวก ขณะที่ในเยรูซาเล็ม บางครั้งอย่างสั้นๆก่อนการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้กำชับพวกเขาให้คงอยู่ในเมือง(เยรูซาเล็ม) “ปกคลุมด้วยอำนาจจากเบื้องบน” อย่างโดยเฉพาะมากขึ้น คำบอกนี้ในลูกา 24:49 ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับที่ได้บอกในกิจการของอัครสาวก 1:4 เมื่อพระเจ้า “ได้คงอยู่กับพวกเขา” ในเยรูซาเล็มยังที่ทั้งหมดได้ชุมนุมเข้าด้วยกัน จากที่นั่นในเยรูซาเล็ม ขณะที่พระเจ้าได้คงอยู่กับพวกเขา พระองค์ได้นำพวกเขาขึ้นสู่ภูเขาเมกอกเทศ จากที่ซึ่งพระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ (มองลูกา 24:50-53 และกิจการของอัครสาวก 1:4-11)

³ Then Peter went out, and the other disciple, and were coming to the tomb.

³ แล้วเปโตรได้ออกไป และสาวกคนอื่น และพวกเขามาถึงอุโมงค์ศพ

Comments 20:3. With hearts full of joy, both disciples went straight to the tomb of the beloved Son of God. Their hearts were joyful to hear something regarding the beloved Son of God, so they immediately went to the tomb to see what truly had happened.

ความเห็น 20:3 ด้วยใจเต็มไปด้วยความสุข สาวกทั้งสองได้ตรงไปยังอุโมงค์ศพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ใจของพวกเขาได้เต็มไปด้วยความสุขที่ได้ยินบางอย่างเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังนั้นทันทีพวกเขาได้ไปยังอุโมงค์ศพเพื่อมองว่าจริงแล้วอะไรได้เกิดขึ้น

⁴ and the two were running together, and the other disciple ran ahead faster than Peter, and came first to the tomb;

⁴ และเขาทั้งสองวิ่งมาด้วยกัน และสาวกอีกคนวิ่งขึ้นหน้าเปโตร และได้มาถึงอุโมงค์ศพก่อน

Comments 20:4. All readers can notice that Peter and John ran together, but John physically was stronger than Peter; the two men were running together to the same place, but physically one was stronger, so he reached there first.

ความเห็น 20:4 ผู้อ่านทั้งหมดสามารถสังเกตเห็นว่าเปโตรและยอห์นได้วิ่งมาด้วยกัน แต่ยอห์นมีสุขภาพดีกว่าเปโตร ชายทั้งสองได้วิ่งมาด้วยกันยังที่เดียวกัน แต่คนหนึ่งมีสุขภาพดีกว่า ดังนั้นเขาได้ถึงก่อน

⁵ and having stooped down, he sees the linen cloths lying; however, he did not enter in.

⁵ และได้ก้มลงมอง เขาเห็นผ้าปูวางอยู่ อย่างไรก็ตาม เขายังคงไม่ได้เข้าไป

Comments 20:5. “and having stooped down, he sees the linen cloths lying.” Even though John had been there at the tomb first, the courage that he had did not make him enter the tomb where the Lord had been, and that was not because he did not love the Lord; however, because of his respect for where the Lord has laid he would not just enter to see the things; but stooping down he could see the linen cloth being there, but he did not see the beloved Son inside.

ความเห็น 20:5 “และได้ก้มลงมอง เขาเห็นผ้าปูวางอยู่” ถึงแม้ว่าจอห์นได้ไปที่อุโมงค์เป็นคนแรก ความกล้าหาญที่เขามีนั้นไม่ได้ทำให้เขาเข้าไปในอุโมงค์ที่พระเจ้าได้อยู่ และนั่นไม่ใช่เพราะว่าเขาไม่ได้รักพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เพราะเขาเคารพของเขาคือที่ซึ่งพระเจ้าได้นอนเขาจะไม่เข้าไปเพียงเพื่อเห็นสิ่งนั้น แต่ได้ก้มลงเขาสามารถเห็นผ้าลินินอยู่ที่นี่ แต่เขาไม่ได้เห็นพระบุตรสุดที่รักภายใน

In his heart, all the information the women had told had been confirmed; someone had already taken the beloved Son of God’s body away from the tomb. At that time, no one understood what the beloved Son of God had said that He would rise out of the dead; no mind has yet linked that together.

ในใจของเขา รายละเอียดข่าวทั้งหมดที่ผู้หญิงได้บอกได้เป็นที่ยืนยัน บางคนได้พาร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าออกจากหลุมศพ เวลานั้น ไม่มีใครได้เข้าใจว่าจะไร่นั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดนั้นว่าพระองค์จะฟื้นขึ้นมาจากความตาย ยังไม่มีความคิดใดเชื่อมสิ่งนั้นเข้าด้วยกัน

“however, he did not enter in.” As this part of the verse tells, even John was first to reach there, but in his heart, because he has run together with another, the love he has for another disciple also has kept him outside to wait to know that the beloved Son of God was not in the tomb; also seeing only the linen clothes lying made him have the expectation as well that something truly happened here and thinking together with another disciple he would reach to understand better the situation; that is another reason that made him wait and not enter in.

“อย่างไรก็ตาม เขายังคงไม่ได้เข้าไป” ส่วนนี้ของข้อเขียนบอก แม้จอห์นได้เป็นคนแรกที่ถึงที่นั่น แต่ในใจของเขา เพราะเขาได้วิ่งด้วยกับคนอื่น ความรักที่เขาได้มีสำหรับสาวกคนอื่นด้วยกันได้เก็บเขาข้างนอกเพื่อรอเพื่อรู้นั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในหลุมศพ ด้วยกันเห็นเพียงผ้าลินินวางอยู่ทำให้เขามีความคาดหวังด้วยกันนั้นว่าจริงแล้วบางอย่างได้เกิดขึ้นที่นี่และคิดด้วยกันกับสาวกอีกคนเขาจะถึงความเข้าใจดีกว่าถึงสถานการณ์ นั่นคืออีกเหตุผลที่ได้ทำให้เขารอและไม่ได้เข้าไปข้างใน

⁶ Then Simon Peter also comes, following him, and entered into the tomb; and he sees the linen cloths lying,

⁶ แล้วไซมอน เปโตรด้วยกันได้มาถึง ตามเขามา และได้เข้าไปในอุโมงค์ศพ และเขาเห็นผ้าลินินวางอยู่

Comments 20:6. “Then Simon Peter also comes, following him, and entered into the tomb.” Let all readers notice that even though Peter comes after, he enters first. With his heart full of questions, he wanted to see what truly happened; therefore, even though he was slow in running to come but when he reached there, he did not want to wait another moment; in his heart, he wanted to know if anything wrong or not has happened with the body of the Lord Jesus.

ความเห็น 20:6 “แล้วไซมอน เปโตรด้วยกันได้มาถึง ตามเขามา และได้เข้าไปในอุโมงค์ศพ” ให้ผู้อ่านทั้งหมดสังเกตนั้นว่าถึงแม้เปโตรได้มาภายหลัง เขาเข้าไปก่อน ด้วยใจของเขาเต็มไปด้วยคำถาม เขาต้องการเพื่อเห็นว่าจริงแล้วได้มีอะไเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าเขาได้วิ่งช้าเพื่อมาแต่เมื่อเขาถึงที่นี่เขาไม่ต้องการรออีกต่อไป ในใจของเขา เขาต้องการเพื่อรู้ว่าถ้ามีสิ่งใดเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นกับร่างของพระเยซูเจ้า

Therefore, he entered first, with a brave heart; regardless of what was waiting ahead, with love in his heart toward the beloved Son of God, he entered without delay. This tomb was a big room, but we cannot say that it was large; it was bigger than normal, which could be used to bury two people together, but the beloved Son of God has been buried alone in this tomb; the room internal may be big, but it had nothing in it only empty space, which was enough for the beloved Son of God to be left in there alone. Also, even though He did not stay long in this tomb, this tomb has been dedicated to His body and has become the beloved Son of God’s tomb on earth.

ดังนั้น เขาได้เข้าไปก่อนเป็นคนแรก ด้วยใจกล้าหาญ ไม่สำคัญว่าจะไร่อะไรกำลังรออยู่เบื้องหน้า ด้วยความรักในใจของเขาต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เขาได้เข้าไปโดยไม่รอช้า หลุมศพนี้ได้เป็นห้องใหญ่ แต่เราไม่สามารถพูดนั้นว่ามันใหญ่ มันใหญ่กว่าปกติ ซึ่งสามารถใช้ฝังคนสองคนเข้าด้วยกันได้ แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกฝังในที่นี้ลำพัง ห้องข้างในอาจไม่ใหญ่ แต่มันได้ไม่มีอะไรข้างในเป็นเพียงที่ว่างเปล่า ซึ่งได้พอสำหรับพระบุตรสุด

ที่รักของพระเจ้าเพื่อทิ้งในที่นี้ลำพัง ด้วยกัน ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ได้อยู่นานในหลุมศพนี้ หลุมศพนี้ได้ให้เป็นที่เพื่อร่างของพระองค์และได้กลายเป็นหลุมศพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลก

“and he sees the linen cloths lying.” When the beloved Son of God left the tomb, the linen cloths that were on the Lord's body, He did not need to use them at all; they were left there as they have been removed from the whole body of the beloved Son of God. The one that entered inside the tomb saw the linen cloths and could think that they were still wrapped around the body of the beloved Son of God.

“และเขาเห็นผ้าลินินวางอยู่” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทิ้งหลุมศพ ผ้าลินินนั้นได้อยู่บนร่างของพระเจ้า พระองค์ไม่จำเป็นต้องใช้มันทั้งหมดเลย พวกเขานั้นได้ถูกทิ้งไว้ที่นั่นเหมือนมันได้ถูกถอดออกจากทั้งร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ผู้หนึ่งที่เข้าไปข้างในหลุมศพได้เห็นผ้าลินินสามารถได้คิดนั้นว่าพวกมันยังคงได้พันอยู่รอบๆร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

The disciples saw the linen cloths and acknowledged that the beloved Son of God had left the tomb but not in a hurry. In order to have the linen cloths left there in a normal way as they had been wrapped, someone would think that it must have taken a lot of time to remove them from each part of the body. Also, when the disciples saw the linen cloth, they brought back the memory for them as well, thinking about where those linen cloths had been before.

เหล่าสาวกได้เห็นผ้าลินินและได้ยอมรับนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทิ้งหลุมศพแต่ไม่ได้รีบร้อน เพื่อให้ผ้าลินินทิ้งไว้ตามปกติเหมือนอย่างว่าพวกนั้นได้พัน บางคนอาจจะคิดว่ามันต้องใช้เวลาานมากเพื่อถอดพวกนั้นออกจากแต่ละส่วนของร่าง ด้วยกัน เมื่อเหล่าสาวกได้เห็นผ้าลินิน พวกเขาคิดได้คิดกลับไปถึงความจำเป็นสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน คิดเกี่ยวกับที่ใดที่ผ้าลินินเหล่านั้นได้อยู่มาก่อน

However, the beloved Son of God rose in human form by the Father Himself. It was the Father who removed the linen cloths because it was not for the beloved Son of God to be wrapped in linen cloths for burial; the Father Himself came and took the beloved Son into His hand; we can also think as the body has been lifted out from the linen cloths without tearing them because the Father Himself has put His hand to take the body of the beloved Son of God out from those linen cloths.

อย่างไรก็ตาม พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นในร่างมนุษย์โดยพระบิดาพระองค์เอง มันได้เป็นพระบิดาผู้ที่ได้ถอดผ้าลินินเพราะมันไม่ใช่สำหรับเพื่อพันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับฝัง พระบิดาพระองค์เองได้มาและเอาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเข้าสู่อุ้งมือของพระองค์ ด้วยกันเราสามารถคิดได้ว่าร่างได้ถูกยกออกจากผ้าลินินโดยไม่ได้ฉีกมันเพราะพระบิดาพระองค์เองได้วางมือของพระองค์เพื่อวางร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจากผ้าลินินเหล่านั้น

The beloved Son of God's resurrected body will not use earthly clothes anymore. He will use the heavenly clothes covering His body; no human hand or eyes have ever touched or seen the heavenly clothes, but only the beloved Son of God in human form alone has seen and touched them. The disciples did not see the heavenly clothes the Father put on His body but saw another cloth He used. Each time He appeared to the disciples, they would have seen only that cloth, but no human eye could see the heavenly clothes.

ร่างของการฟื้นคืนชีพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะไม่ใช้ผ้าทางโลกอีกต่อไปแล้ว พระองค์จะใช้ผ้าแห่งสวรรค์เพื่อคลุมร่างของพระองค์ ไม่มีมือของมนุษย์หรือตาได้เคยสัมผัสหรือเห็นผ้าแห่งสวรรค์ มีแต่เพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์เท่านั้นเพียงลำพังที่มองเห็นและสัมผัสพวกนั้นเหล่าสาวกไม่ได้เห็นผ้าแห่งสวรรค์ที่พระบิดาได้ใส่ลงบนร่างของพระองค์แต่ได้เห็นผ้าอื่นที่พระองค์ได้ใช้ ในแต่ละครั้งที่พระองค์ได้ปรากฏต่อเหล่าสาวก พวกเขาเพียงแต่ได้เห็นผ้าที่นั่น แต่ไม่มีตามนุษย์สามารถเห็นผ้าแห่งสวรรค์

There is a difference between those clothes; when the Father gives the beloved Son the heavenly clothes, these are the clothes that also the heavenly hosts can notice; however, only the beloved Son of God can wear them; they are a special type of clothes which will tell the difference of position so even the heaven itself can notice the difference as well. Another cloth is from the Father as well but does not have the radiance of the heavenly host on it, which is why it looks different.

นี่คือความแตกต่างระหว่างผ้าพวกนั้น เมื่อพระบิดาให้ผ้าแห่งสวรรค์แก่พระบุตรสุดที่รัก พวกนี้คือนั้นด้วยกันคือเหล่าที่เทวทูตแห่งสวรรค์สามารถสังเกต อย่างไรก็ตาม มีเพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถสวมพวกมัน พวกมันเป็นผ้าชนิดพิเศษซึ่งจะบอกถึงความแตกต่างของชนชั้นดังนั้นแม้สวรรค์มันเองสามารถสังเกตถึงความแตกต่างด้วยเช่นกัน ผ้าอื่นด้วยเช่นกันคือจากพระบิดาด้วยเช่นกันแต่ไม่ได้มีความกระจ่างใสของอย่างเทวทูตบนมัน ซึ่งคือทำไมมันจึงมองแตกต่างไป

The explanation would be that the Lord Jesus has heavenly clothes and an earthly cloth, the heavenly clothes the disciples didn't see or touch; human eyes do not have the ability to see or touch the heavenly clothes; therefore, the Lord Jesus appeared to them in the earthly cloth.

คำอธิบายนั้นจะคือว่าพระเยซูเจ้าได้มีผ้าอย่างสวรรค์และผ้าของโลก ผ้าอย่างสวรรค์เหล่าสาวกไม่เห็นหรือสัมผัส ตาของมนุษย์ไม่มีความสามารถเพื่อเห็นหรือสัมผัสผ้าแห่งสวรรค์ ดังนั้น พระเยซูเจ้าจึงได้ปรากฏต่อพวกเขาในผ้าของโลก

The Lord Jesus can eat earthly food, but it will never go for digestion; when the food enters His resurrected body, it will be put somewhere else but not in the body itself because He does not need earthly food anymore for the body. The heavenly body doesn't need this food, either.

พระเยซูเจ้าสามารถกินอาหารทางโลก แต่มันจะไม่เคยไปสำหรับการย่อย เมื่ออาหารเข้าสู่ร่างที่ได้ฟื้นคืนชีพ มันจะไหลลงไปที่อื่นแต่ไม่ใช้ในร่างมันเอง เพราะพระองค์ไม่ได้มีความต้องการอาหารทางโลกอีกแล้วสำหรับร่าง ร่างแห่งสวรรค์ไม่ต้องการอาหารนี้ ด้วยเช่นกัน

⁷ and the face cloth, that was upon His head, not lying with the linen cloths, but folded up in one place by itself.

⁷ และผ้าคลุมหน้า นั้นซึ่งได้อยุบนศีรษะของ พระองค์ ไม่ได้วางไว้กับผ้าลินิน แต่พับอยู่ในที่หนึ่งโดยลำพัง

Comments 20:7. “and the face cloth, that was upon His head, not lying with the linen cloths.” When the Father's hand came to take the beloved Son of God, His body was lifted up and wearing the new heavenly clothes on Him; the linen cloths that were wrapped upon His body had fallen off on the place; the face cloth that had covered the face of the beloved Son of God also was left in its own place as it was put on the face.

ความเห็น 20:7 “และผ้าคลุมหน้า นั้นซึ่งได้อยุบนศีรษะของพระองค์ ไม่ได้วางไว้กับผ้าลินิน” เมื่อมือของพระบิดาได้มาเพื่อพาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ร่างของพระองค์ได้ถูกยกขึ้นและใส่ใหม่ในผ้าแห่งสวรรค์บนพระองค์ ผ้าลินินนั้นที่ได้พันอยุบนร่างของพระองค์ได้ตกลงยังที่ ด้วยกันผ้าคลุมหน้านั้นที่ได้คลุมหน้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกทิ้งไว้ในที่ของมันเองเหมือนว่ามันได้วางบนหน้า

The Father has taken the body of the Lord Jesus out of those linen cloths altogether; the beloved Son of God no longer needs earthly clothes upon His body; the Father Himself has prepared the heavenly clothes for Him to wear. His appearance in front of the Father will be in the heavenly clothes to magnify His glory in achieving the hard work the beloved Son of God has fulfilled, the job the Father has given Him. His human body was resurrected out of the linen cloths of the earth, when the Father's hand has wrapped around His body, and lifted up His body from the earthly linen cloths and clothed Him with the heavenly clothes in the same moment. Those earthly clothes just fell off to the ground in the place.

พระบิดาได้พาร่างของพระเยซูเจ้าออกจากเหล่าผ้าลินินทั้งหมด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ต้องการผ้าของโลกบนร่างของพระองค์อีกต่อไปแล้ว พระบิดาพระองค์เองได้เตรียมผ้าแห่งสวรรค์สำหรับพระองค์เพื่อใส่ การปรากฏของพระองค์เบื้องหน้าของพระบิดาจะอยู่ในผ้าแห่งสวรรค์เพื่อที่จะขยายพระสิริของพระองค์ในการบรรจงานหนักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้สำเร็จลง งานที่พระบิดาได้ให้แก่พระองค์ ร่างมนุษย์ของพระองค์ได้ฟื้นคืนชีพออกจากผ้าลินินของโลก เมื่อมือของพระบิดาได้พันรอบร่างของพระองค์ และยกร่างของพระองค์ขึ้นจากผ้าลินินของโลกและใส่พระองค์ด้วยผ้าแห่งสวรรค์ในเวลาเดียวกัน ผ้าอย่างทางโลกจะหลุดออกบนพื้นในที่นั้น

The human tradition of cutting the body will take time, but when they did bury the beloved Son of God, they did not have that time to do that tradition, so they only wrapped the body with spices and laid Him down on the floor without even a coffin to keep the body.

การตัดร่างตามประเพณีของมนุษย์จะใช้เวลา แต่เมื่อพวกเขาได้ฝังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาไม่มีเวลาเหล่านั้นเพื่อทำตามประเพณีนั้น ดังนั้นพวกเขาเพียงพันร่างด้วยเครื่องเทศและวางพระองค์ลงบนพื้นโดยไม่มีแม้แต่โลงเพื่อเก็บร่าง

“but folded up in one place by itself.” The body was wrapped around with the linen cloths up to the shoulders, and His head had the face cover. When the Father lifted His body, that face cloth still folded up felt down in its place as the Father had lifted up the beloved Son's body out of the clothes in His palm; therefore, the way they folded the cloth upon His face remained as it was; when the body was lifted up, all the body clothes have not been thrown off but fell off the body and stayed where they were.

“แต่พับอยู่ในที่หนึ่งโดยลำพัง” ร่างได้พันรอบด้วยผ้าลินินถึงหัวไหล่ และศีรษะได้มีผ้าเช็ดหน้าคลุมไว้ เมื่อพระบิดาได้ยกร่างของพระองค์ ผ้าคลุมหน้านั้นยังคงพับอยู่ได้หล่นลงในที่ของมันเองเหมือนกับว่าพระบิดาได้ยกร่างของพระบุตรสุดที่รักออกจากผ้าในอุ้งมือของพระองค์ ดังนั้น ทางที่พวก

เขาได้พับผ้าบนหน้าของพระองค์ยังคงอยู่เหมือนมันได้เป็น เมื่อร่างได้ถูกยกขึ้น ผ้าที่ได้อยู่บนร่างทั้งหมดไม่ได้ถูกโยนออกแต่ตกลงจากร่างและคงอยู่ในที่ที่พวกเขาได้อยู่

The miracle that Peter and John saw was that these clothes were intact as they were on the Lord's body, but the body of the Lord was not inside these clothes, they were just empty on the ground but not unwrapped or the face cloth unfolded as somebody took them off from the body. This is more than a miracle for the human body of the Lord Jesus to rise up through the clothes, which does not even disturb their shape and the way they were. After they put the body of the Lord Jesus wrapped down, the face cloth was put on the face with no wrapping but folded on the face, and this cloth was on the ground as it was initially put on the face of the Lord Jesus, not disturbed.

สิ่งมหัศจรรย์นั้นที่เปโตรได้เห็นนั่นคือเหล่าผ้าที่ยังคงอยู่เหมือนว่าพวกมันได้อยู่บนร่างของพระเจ้า แต่ร่างของพระเจ้าไม่ได้อยู่ภายในผ้าเหล่านั้น พวกมันเพียงวางเปล่าอยู่บนพื้นแต่ไม่ได้พับหรือผ้าเช็ดหน้าไม่ได้กางออกเหมือนบางคนได้เอาออกจากร่าง สิ่งนี้มากกว่ามหัศจรรย์สำหรับร่างมนุษย์ของพระเยซูเจ้าเพื่อที่ขึ้นผ่านผ้า ซึ่งไม่มีแม้แต่การรบกวนรูปภาพและทางที่พวกเขาได้เป็นอยู่ หลังจากพวกเขาได้วางร่างของพระเยซูเจ้าที่ได้พับไว้ลง ผ้าคลุมหน้าไม่ได้พับแต่ได้พับอยู่บนหน้า และผ้าเหล่านั้นได้อยู่บนพื้นเหมือนมันได้ตั้งแต่เริ่มแรกวางลงบนหน้าของพระเยซูเจ้า ไม่ได้ถูกรบกวน

The reason we are given this information is to understand the miracle of the body resurrection done by the Father Himself; it is not that someone or an angel went and unwrapped the clothes of the Lord first or that the Lord rose in those clothes and then He unwrapped Himself or something like that; the Father took the body of the Lord Jesus out of those clothes, through the clothes without touching those clothes. So therefore, the body of the Lord Jesus was lifted through those clothes by the Father Himself, and this is the miracle of the bodily resurrection of the Lord Jesus.

เหตุผลที่เราได้ให้ข้อมูลนี้คือเพื่อให้เข้าใจสิ่งมหัศจรรย์ของการขึ้นของร่างที่ได้ทำโดยพระบิดาพระองค์เอง มันไม่ใช่ใครบางคนหรือเทวดาได้ไปแกะผ้าของพระเจ้าออกก่อนหรือพระเจ้านั้นฟื้นคืนชีพในผ้าเหล่านั้นและแล้วพระองค์ได้แกะออกตัวพระองค์เองออกหรือบางอย่างคล้ายกันนั้น พระบิดาได้เอาร่างของพระเยซูเจ้าออกจากผ้าเหล่านั้น ผ่านเหล่าผ้าโดยไม่ได้สัมผัสผ้าเหล่านั้น ดังนั้นเพื่อ ร่างของพระเยซูเจ้าได้ถูกยกผ่านผ้าเหล่านั้นโดยพระบิดาพระองค์เอง และสิ่งนี้คือสิ่งมหัศจรรย์ของการที่ร่างของพระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพ

⁸ Then, therefore, entered in the other disciple also, who came first to the tomb, and he saw, and believed.

⁸ แล้ว ดังนั้น จึงได้เข้าไปภายในกับสาวกอีกคนที่ได้มาด้วย ผู้ซึ่งได้มาถึงอุโมงค์ศพก่อน และเขาได้เห็น และได้มีความเชื่อ

Comments 20:8. “Then, therefore, entered in the other disciple also, who came first to the tomb.” Another disciple now had courage enough to enter as well; this does not mean he did not have faith, but the respect in his heart was high towards the beloved Son of God, and entering for him was not easy. Still, when another disciple entered in before him, it also made him think that he should be there as well and see the place of his Lord where He was laid down; the gentle heart that he had made it hard for him to enter in.

ความเห็น 20:8 “แล้ว ดังนั้น จึงได้เข้าไปภายในกับสาวกอีกคนที่ได้มาด้วย ผู้ซึ่งได้มาถึงอุโมงค์ศพก่อน” สาวกคนอื่นเวลานี้ได้มีใจกล้าพอเพื่อเข้าไปด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่มีความศรัทธา แต่ความนับถือในใจของเขาต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และการเข้าไปสำหรับเขานั้นไม่ได้เป็นการง่าย ยังคง เมื่อสาวกคนอื่นได้เข้าไปก่อนหน้าเขา ด้วยกันมันทำให้เขาคิดว่าเขานั้นควรจะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกันและเห็นที่ของพระเจ้าของเขาที่ซึ่งพระองค์ได้นอนลง ใจอันอ่อนโยนนั่นได้ทำให้เขามั่นเป็นการยากสำหรับเขาเพื่อเข้าไปใน

“and he saw, and believed.” When he saw the empty tomb, it made his heart wonder what had happened there and where the beloved Son of God's body could be; and having seen the empty tomb and the clothes in the way they were, it was hard for him to accept that someone had taken the beloved Son of God away from the tomb.

“และเขาได้เห็น และได้มีความเชื่อ” เมื่อเขาได้เห็นอุโมงค์ศพว่างเปล่า มันทำให้ใจของเขาคิดว่าสิ่งมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้นในที่นี้และร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสามารถไปอยู่ที่ใด และได้เห็นอุโมงค์ศพว่างเปล่าและเสื้อผ้าในทางที่พวกมันได้อยู่ มันเป็นการยากสำหรับเขาเพื่อยอมรับนั้นว่าบางคนได้พาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไปจากอุโมงค์ศพ

⁹ For they did not understand yet the Scripture, that He must rise out from the dead.

⁹ สำหรับพวกเขานั้นยังไม่ได้เข้าใจในพระคำเขียนนั้นที่ว่า **พระองค์** ต้องฟื้นขึ้นมาจากความตาย

Comments 20:9. Even though the disciples have been with the beloved Son of God for a long time, and even though the beloved Son of God has told them what will happen to Him, they themselves still could not understand what it really meant to rise from the dead. Now they saw the place where the beloved Son of God had been raised being empty; however, in their minds, it did not come yet to the understanding that the beloved Son of God had already been raised up from the dead.

ความเห็น20:9 ถึงแม้ว่าเหล่าสาวกได้อยู่กับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาเป็นเวลานาน และถึงแม้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกพวกเขาว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับพระองค์ พวกเขาตัวพวกเขาเองยังคงไม่สามารถเข้าใจว่ามันอะไรจริงๆแล้วหมายถึงพ้นจากความตาย เวลานี้พวกเขาได้เห็นที่ซึ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพว่างเปล่า อย่างไรก็ตาม ในความคิดของพวกเขา ความเข้าใจมันยังไม่ได้มานั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นจากความตายแล้ว

¹⁰ Therefore, the disciples went away again to their own place.

¹⁰ ดังนั้น เหล่าสาวกจากไปอีกยังที่ของพวกเขาเอง

Comments 20:10. After the disciples had seen the empty tomb, they did not know what else they could do, so they returned to their own place.

ความเห็น20:10 หลังจากที่เหล่าสาวกได้เห็นอุโมงค์ศพว่างเปล่า พวกเขาไม่ได้อะไรอีกที่พวกเขาสามารถทำ ดังนั้นพวกเขาได้กลับไปยังบ้านของพวกเขา

¹¹ But Mary stood outside at the tomb weeping; then, as she wept, she stooped down into the tomb;

¹¹ แต่มารีย์ได้ยืนอยู่ข้างนอกอุโมงค์ศพร้องไห้แล้ว เมื่อเธอร้องไห้ เธอก็ได้ก้มลงมองเข้าไปในอุโมงค์ศพ

Comments 20:11. This verse confirms that this was the second time Mary had come to the tomb, and now she has followed the disciples (See John 20:2).

ความเห็น20:11 ข้อเขียนนี้ยืนยันว่านี่คือครั้งที่สองที่มารีย์ได้มายังอุโมงค์ศพ และเวลานี้เธอได้ตามเหล่าสาวก(มองย้อนหน้า 20:2)

“But Mary stood outside at the tomb weeping.” Here, let all readers notice as well that Mary has a heart for the beloved Son of God; her love for Him has made her be there and weep her sorrow out. This woman has a love for the beloved Son of God, and even though He has departed already from this world, she has been there weeping without expecting that the beloved Son of God will have to pay her or do anything for her. All of you that weep for your loved ones when they depart from you also think of her. Will you be there and weep like her, alone and crying her heart out? This is Mary, the commoner who has cried for God’s beloved Son.

“แต่มารีย์ได้ยืนอยู่ข้างนอกอุโมงค์ศพร้องไห้” ที่นี่ ให้ผู้อ่านทุกท่านสังเกตด้วยเช่นกันนั่นว่ามารีย์ได้มีใจสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ความรักของเธอสำหรับพระองค์ได้ทำให้เธอมาอยู่ที่นี่และเธอร้องไห้ด้วยความเศร้าของเธอออกมา ผู้หญิงคนนี้ได้มีความรักสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และถึงแม้ว่าพระองค์ได้จากไปจากโลกนี้แล้ว เธอได้มาอยู่ที่นี่ร้องไห้ออกมาโดยไม่ได้อะไรที่หวังว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะจ่ายเธอหรือทำอะไรสำหรับเธอ คุณทั้งหมดที่ได้ร้องไห้สำหรับคนที่คุณรักเมื่อพวกเขาได้จากไปจากคุณด้วยกันคิดถึงเธอ คุณจะอยู่ที่นี้และร้องไห้เหมือนเธอ? นี่คือนมารีย์ คนธรรมดาซึ่งได้ร้องไห้สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“then, as she wept, she stooped down into the tomb.” Then, as Mary stood outside alone, she stooped down to look inside the tomb; even though she did not enter but her heart had already entered in with grief to see the place where her Master’s earthly body was laid to rest; the sadness in her heart also has been shown out by way of her own actions.

“แล้ว เมื่อเธอร้องไห้ เธอก็ได้ก้มลงมองเข้าไปในอุโมงค์ศพ” แล้ว ตามที่มารีย์ได้ยืนอยู่ข้างนอกตามลำพัง เธอก็ได้ก้มลงเพื่อมองภายในอุโมงค์ศพ ถึงแม้ว่าเธอไม่ได้เข้าไปแต่ใจของเธอได้เข้าไปภายในแล้วด้วยความเศร้าเพื่อเห็นที่ซึ่งร่างทางโลกของพระเจ้านายของเธอได้นอนพักอยู่ ด้วยกันความเศร้าที่สุดในใจของเธอได้แสดงออกมาโดยการกระทำของเธอเอง

¹² and she beholds two angels in bright sitting, one at the head, and one at the feet, where the body of Jesus had lain.

¹² และเธอได้เห็นทูตสวรรค์สองท่านในชุดขาวนั่งอยู่ คนหนึ่งที่หัว และอีกคนที่เท้า ที่ซึ่งร่างของ พระเยซู ได้นอนอยู่

Comments 20:12. Mary’s heart wept deep out from her soul when she saw the place where the beloved Son of God had lain. Mary always wanted to serve the beloved Son of God, and when she came to the tomb, it

made her heart cry out in sorrow, thinking of her Master. Nevertheless, the Lord has looked upon her tear and had mercy; the two angels have been in the tomb and let Mary see them out of the mercy that the beloved Son of God has towards her. These two angels are the angels that have come to worship the beloved Son of God when He has risen and received an order to wait until they meet with Mary and have a conversation with her.

ความเห็น 20:12 ใจของมารีย์ได้ร้องไห้ออกมาจากส่วนลึกของจิตวิญญาณของเธอเมื่อเธอได้เห็นที่ใดที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้นอนอยู่ตลอดเวลามารีย์ได้ต้องการเพื่อรับใช้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และเมื่อเธอได้มายังอุโมงค์ศพ มันได้ทำให้ใจของเธอร้องไห้ออกมาด้วยความเศร้า คิดถึงพระเจ้านายของเธอ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้มองย้งน้ำตาของเธอและมีพระเมตตา เทวทูตทั้งสองคือทูตสวรรค์นั้นที่มาเพื่อบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเมื่อพระองค์ได้ฟื้นคืนชีพและได้รับคำสั่งให้รอจนกระทั่งพวกเขาได้พบกับมารีย์และได้สนทนากับเธอ

These two angels were the same ones that were present in Luke 24:4-7 and Mark 16:5-7 when the women went first to the tomb, but the angel from Matthew 28:1-7 that descended from heaven was a different angel than these two.

เทวทูตทั้งสองนี้คือพวกเดียวกันนั้นที่ได้เสนอในลูกา 24:4-7 และมาระโก 16:5-7 เมื่อเหล่าผู้หญิงได้ไปก่อนยังอุโมงค์ศพ แต่ทูตสวรรค์จากมัทธิว 28:1-7 นั้นที่ได้ลงมาจากสวรรค์ได้เป็นทูตสวรรค์แตกต่างจากทั้งสองนี้

Q: Why did one angel sit at the head and one at the feet where the Lord has lain?

คำถาม ทำไมทูตสวรรค์องค์หนึ่งนั่งที่ทางศีรษะและอีกท่านที่เท้าที่ซึ่งพระเจ้าได้นอน?

A: These two angels both are angels but have different duties. When the Father's hand has come to take the body of the beloved Son of God, these two angels also have received duty, one which stayed at the head portion and another stayed at the foot portion; the head portion will be the angel that also will have a duty in helping the thought of anyone that has looked upon the cross and thinks of Him that died for them on the cross; the angel at the feet will be the one that is waiting and helps everyone that has been helped from another angel to walk following the teaching of the beloved Son of God and worship the Father.

คำตอบ ทูตสวรรค์ทั้งสองนี้คือทูตสวรรค์แต่มีหน้าที่ต่างไป เมื่อมือของพระบิดาได้มาเพื่อพาร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ด้วยกันเทวทูตทั้งสองได้รับหน้าที่ ผู้หนึ่งซึ่งได้อยู่ส่วนหัวและอีกผู้หนึ่งอยู่เบื้องเท้า ส่วนหัวด้วยกันจะเป็นเทวทูตที่มีหน้าที่ในการช่วยความคิดของผู้ใดก็ตามที่มองย้งกางเขนและคิดถึงพระองค์นี้ได้ตายบนกางเขน เทวทูตที่เบื้องเท้าจะเป็นผู้หนึ่งที่กำลังรอและช่วยทุกคนนั้นที่ได้รับความสะดวกเหลือจากอีกเทวทูตเพื่อเดินติดตามคำสั่งสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและบูชาพระบิดา

So, the two angels have different duties, but their duty will be tangled to one another as one duty because it is only one begotten Son of God (See Matthew 4:11b, Hebrew 1:14).

The Holy Spirit is the Spirit of the Father, and He controls all the angels of heaven because the Holy Spirit receives straight direction from the Father; whatever orders the Holy Spirit gives to the angels, they all will obey as it is from the Father Himself.

ดังนั้น เทวทูตทั้งสองมีหน้าที่แตกต่างกัน แต่หน้าที่ของพวกเขาจะเกี่ยวเนื่องต่อกันและกันเพราะมันคือมีเพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าหนึ่งเดียว (มองมัทธิว 4:11b ฮีบรู 1:14)

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณของพระบิดา และพระองค์ควบคุมเหล่าเทวทูตทั้งหมดของสวรรค์เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์รับคำสั่งโดยตรงจากพระบิดา คำสั่งอะไรก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ต่อเหล่าเทวทูต พวกเขาทั้งหมดจะเชื่อฟังเหมือนว่ามันมาจากพระบิดาพระองค์เอง

¹³ And one says to her, Woman, why do you weep? She says to them, Because they have taken away my Lord, and I do not know where they have laid Him.

¹³ และพวกเขาได้พูดแก่เธอว่า ทำไมเจ้าจึงร้องไห้? เธอพูดแก่พวกเขาว่า เพราะพวกนั้นได้เอา พระผู้เป็นเจ้า ของข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะพวกนั้นได้วาง พระองค์ ไว้ที่ใด

Comments 20:13. This verse talks clearly about Mary at the tomb and the two angels. The two angels asked her regarding her feelings because her cry was not only a physical crying but a cry of sorrow from her soul. Furthermore, these two angels received the order to talk to her, and the conversation that she received would bring joy to her soul; the answer Mary gave them also pointed out the reason why she was crying here; her Master had died, and now the body of the beloved Son of God was gone from the tomb, and for

Mary, this was a big loss again; she lost the Master because He died and now she has lost His body and does not know where she can find Him again, so the cry of the unknown has broken her heart.

ความเห็น 20:13 ข้อเขียนนี้พูดถึงเจเนเกี่ยวกับมารีย์ที่อุโมงค์ศพและเทวทูตทั้งสอง เทวทูตทั้งสองได้ถามเธอเกี่ยวกับความรู้สึกของเธอเพราะเธอได้ร้องไห้ไม่เพียงแต่ทางร่างกายที่ร้องไห้แต่การร้องไห้ของความเศร้าจากจิตวิญญาณของเธอ ยิ่งกว่านั้น เทวทูตทั้งสองนี้ได้รับคำสั่งให้พูดต่อเธอ และการสนทนานั้นที่เธอได้รับจะนำความสุขต่อจิตวิญญาณของเธอ คำตอบที่มารีย์ได้ให้ต่อพวกเขาด้วยกันได้ชี้ออกมาถึงเหตุผลทำไมเธอจึงได้ร้องไห้ยังที่นี้ พระเจ้านายของเธอได้ตาย และเวลานี้ร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้หายไปจากอุโมงค์ศพ และสำหรับมารีย์ นี่คือการสูญเสียใหญ่อีกครั้ง เธอได้สูญเสียพระเจ้านายเพราะพระองค์ได้ตายและเวลานี้เธอได้เสียร่างของพระองค์และไม่รู้ว่าที่ใดที่เธอจะหาพระองค์พบอีก ดังนั้นการร้องไห้ของความไม่รู้ได้ทำให้ใจของเธอหักสลาย

¹⁴ When she had thus said, she turned herself back, and sees **Jesus** standing, and knew not that it is **Jesus**.

¹⁴ เมื่อเธอได้พูดสิ่งเหล่านี้แล้ว เธอหันหลังกลับ และได้เห็น **พระเยซู** ยืนอยู่ และไม่รู้นั้นว่านั่นคือ **พระเยซู**

Comments 20:14. See Mark 15:9 where it tells that Jesus appeared first to Mary Magdalene. Also, see John 20:2 for summary of the events at the tomb and understanding that Mary has been two time at the tomb.

“When she had thus said, she turned herself back, and sees Jesus standing.” As Mary was talking with the angels, when she has turned her face back, she saw the beloved Son of God with her own eyes, but the heart that was in sorrow has covered her eyes and the radiance of the body of the beloved Son of God has blurred her eyes, make her could not recognize the beloved Son of God.

ความเห็น 20:14 มองมาระโก 15:9 ที่มันบอกนั้นว่าพระเยซูแรกปรากฏต่อมารีย์ แมกดาเลนา ด้วยกัน มองยอห์น 20:2 สำหรับบทสรุปของเหตุการณ์ที่อุโมงค์ศพและเข้าใจนั้นว่ามารีย์ได้ไปที่อุโมงค์สองครั้ง

“เมื่อเธอได้พูดสิ่งเหล่านี้แล้ว เธอหันหลังกลับ และได้เห็นพระเยซูยืนอยู่” อย่างที่มารีย์ได้พูดกับเหล่าเทวทูต เมื่อเธอได้หันกลับ เธอได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยตาของเธอเอง แต่ใจนั้นยังคงอยู่ในความเศร้าที่ได้คลุมตาของเธอและรัศมีของร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำให้ตาเธอกลาย ทำให้เธอไม่สามารถจำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“and knew not that it is Jesus.” Mary is a commoner and have seen the beloved Son of God in human form only, when the eyes have seen the beloved Son of God, the radiance that shown off from the beloved Son of God has blocked all here mind and understanding, in here heart has turned blanked of all questions, and she could not recognize that it was the beloved Son of God Himself.

“และไม่รู้นั้นว่านั่นคือพระเยซู” มารีย์เป็นคนธรรมดาและเพียงได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์เท่านั้น เมื่อตาได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า รัศมีนั้นที่ได้ออกมาจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในที่นี้ได้บังความคิดและความเข้าใจทั้งหมด ใจในที่นี้ได้กลายเป็นว่างเปล่าจากคำถามทั้งหมด และเธอไม่สามารถจำนั้นมันคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

¹⁵ **Jesus** says to her, Woman, why do you weep? Whom do you seek? She, thinking that **He** is the gardener, says to **Him, Sir**, if you have carried **Him** away, tell me where you have laid **Him**, and I will take **Him** away.

¹⁵ **พระเยซู** พูดกับเธอว่า หญิงเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงร้องไห้? ใครที่เจ้าเสาะหา? เธอ คิดนั้นว่า **พระองค์** คือผู้ดูแลสวน พูดต่อ **พระองค์** ว่า **นายท่าน** ถ้าท่านได้พา **พระองค์** ไป โปรดบอกแก่ข้าพเจ้าว่าที่ใดที่ท่านได้วาง **พระองค์** และข้าพเจ้าจะนำ **พระองค์** จากไป

Comments 20:15. “Jesus says to her, Woman, why do you weep? Whom do you seek?” The beloved Son of God has spoken to her as a common man would normally speak with any woman. The simple question He has made to her has also told her that He had noticed the weeping heart she was in, but when He asked her, “whom do you seek” that question brought her heart back to realize where she was; now Mary came to realize the One that has asked her the question has asked her with love but also with authority above her.

ความเห็น 20:15 “พระเยซูพูดกับเธอว่า หญิงเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงร้องไห้? ใครที่เจ้าเสาะหา?” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดกับเธอเหมือนชายทั่วไปตามปกติได้พูดกับผู้หญิงใดๆ คำถามธรรมดาที่พระองค์มีด้วยกันได้ทำให้เธอได้สังเกตเห็นว่าพระองค์ได้สังเกตเห็นใจที่ร้องไห้ที่เธอได้มี แต่เมื่อพระองค์ได้ถามเธอ “ใครที่เจ้าเสาะหา?” คำถามนั้นได้นำใจของเธอกลับมาเพื่อตระหนักว่าที่ใดที่เธอได้อยู่ เวลานี้มารีย์ได้มาตระหนักถึงพระผู้หนึ่งนั้นที่ได้ถามเธอคำถามที่ได้ถามเธอด้วยความรักแต่ด้วยกันด้วยสิทธิ์อำนาจเหนือเธอ

“She, thinking that He is the gardener, says to Him, Sir, if you have carried Him away, tell me where you have laid Him.” The question that Mary received also made her heart think about what she was doing here and also brought her back to what she was doing in this place right now; her Master’s body had disappeared, and she was concerned about where and how she could find Him.

“เธอ คิดนั้นว่าพระองค์คือผู้ดูแลสวน พูดต่อพระองค์ ว่า นายท่าน ถ้าท่านได้พาพระองค์ไป โปรดบอกแก่ข้าพเจ้าว่าที่ใดที่ท่านได้วางพระองค์” คำถามนั้นที่มารีย์ได้รับด้วยกันได้ทำให้ใจของเธอคิดเกี่ยวกับว่าเธอได้กำลังทำอะไรอยู่ในที่นี้และด้วยกันได้นำเธอกลับมาว่าเธอได้กำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้ ร่างของพระเจ้านายของเธอได้หายไป และเธอนั้นได้เป็นกังวลเกี่ยวกับว่าที่ใดและเธอจะสามารถหาพระองค์ได้อย่างไร

When she understood that he could be the one who was taking care of the tomb, that was when her question, “if you have carried Him away,” came; everyone would have the same question when they would talk to someone whom they believe could give them an answer; also take notice that she asked him to let her know where he has put her Master, and she would do everything she could to take Him back.

เมื่อเธอได้เข้าใจนั้นว่าเราสามารถเป็นผู้ที่กำลังดูแลอุโมงค์ศพ นั้นได้เป็นเมื่อเธอได้ถาม “ถ้าท่านได้พาพระองค์ไป” ได้มา ทุกคนจะมีคำถามเดียวกัน เมื่อพวกเขาจะพุดกับบางคนซึ่งพวกเขาเชื่อว่าอาจสามารถให้คำตอบแก่พวกเขา ด้วยกันให้ความสนใจว่าเธอนั้นได้ถามเขาเพื่อให้เธอรู้อันที่ใดที่เขาได้วางพระเจ้านายของเธอ และเธอจะทำทุกอย่างเพื่อเธอสามารถนำพระองค์กลับมา

“and I will take Him away.” In this place, Mary proposed to him that she would take full responsibility for His body. With her heart full of love towards the beloved Son of God, she would do anything to take His body back to the place where His body belongs to be, to the tomb where His body was laid; there was the place Mary believed it was the proper place for His body to lay at rest. When she said to take Him away, she meant to take His body away from the gardener’s responsibility.

“และข้าพเจ้าจะนำพระองค์จากไป” ในที่นี้ มารีย์ได้เสนอต่อเขาว่าเธอนั้นจะรับผิดชอบเต็มที่สำหรับร่างของพระองค์ ด้วยใจของเธอที่เต็มไปด้วยความรักต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เธอจะทำทุกอย่างเพื่อนำร่างของพระองค์กลับยังที่ที่ร่างของพระองค์ควรอยู่ อุโมงค์ศพที่ร่างของพระองค์ได้นอนอยู่ ที่นั่นคือที่ที่มารีย์ได้เชื่อว่ามีอันที่ที่เหมาะสมสำหรับร่างของพระองค์เพื่อนอนพัก เมื่อเธอได้พุดว่าเพื่อนำพระองค์จากไป เธอได้หมายถึงว่าพาร่างของพระองค์ไปจากความรับผิดชอบของคนดูแลสวน

¹⁶ **Jesus** says to her, Mary. Having turned around, she says to **Him** in Aramaic, **Rabboni**; which is to say, **Teacher**.

¹⁶ พระเยซู พุดแก่เธอว่า มารีย์ ได้หันกลับ เธอพุดแก่ **พระองค์** ในอารามิก **ราโบนี่** ซึ่งหมายความว่า **พระอาจารย์**

Comments 20:16. “Jesus says to her, Mary.” So let all readers give attention that the beloved Son of God has called her by her own name Mary; to be recognized by the Lord by your earthly name also tells people that if you truly worship Him from your heart, He will recognize you by your own name as well, even later on you will have a different name.

ความเห็น 20:16 “พระเยซูพุดแก่เธอว่า มารีย์” ดังนั้นให้ผู้อ่านทุกคนให้ความสนใจนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เรียกเธอโดยชื่อของเธอเอง มารีย์ เป็นที่จำได้ด้วยชื่อทางโลกของคุณโดยพระเจ้าด้วยกันบอกคนนั้นว่าถ้าคุณบูชาพระองค์จากใจของคุณอย่างจริงๆ พระองค์จะจำคุณได้โดยชื่อของคุณเองด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าในภายหลังคุณจะมีชื่อต่างไป

“Having turned around, she says to Him in Aramaic, Rabboni; which is to say, Teacher.” Everybody should take notice of this verse; Mary has accepted the beloved Son of God as her Holy Teacher; she called Him Rabboni, which means Teacher. The Holy Teacher will teach you all knowledge.

“ได้หันกลับ เธอพุดแก่พระองค์ในอารามิก ราโบนี่ ซึ่งหมายความว่า พระอาจารย์” ทุกคนควรสังเกตของข้อเขียนนี้ มารีย์ได้ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นพระอาจารย์ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเธอ เธอได้เรียกพระองค์ว่าราโบนี่ ซึ่งหมายความว่าพระอาจารย์ พระอาจารย์ที่ศักดิ์สิทธิ์จะสอนความรู้ทั้งหมดแก่คุณ

We can conclude that the Lord appeared first to Mary and then to Peter (See Comments John 20:2). Because of her weeping heart, she lagged behind, and her tender heart made the Lord have mercy on her, and this appearing also will strengthen Mary’s faith in the beloved Son of God.

เราสามารถสรุปได้นั้นว่าพระเจ้าได้ปรากฏก่อนต่อมารีย์และแล้วเปโตร(มองเห็นยอห์น20:2)

เพราะว่าใจของเธอได้ร้องไห้คร่ำครวญ เธอได้คงอยู่เบื้องหลัง และใจที่อ่อนโยนของเธอได้ทำให้พระเจ้ามีพระเมตตาแก่เธอ และการปรากฏนี้ด้วยกัน จะเสริมสร้างศรัทธาของมารีย์ในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

¹⁷ **Jesus** says to her, Touch **Me** not; for **I** have not yet ascended to the **Father**; but go to **My** brethren, and say to them, **I** am ascending to **My Father** and your **Father**, and **My God** and your **God**.

¹⁷ พระเยซู พูดแก่เธอว่า อย่าได้ถูกตอ้งเรา เพราะเรา ยังไม่ได้ขึ้นไปยัง พระบิดา แต่ไปยังเหล่าพี่น้องของเรา และบอกแก่พวกเขาว่า เรา กำลังขึ้นไปยัง พระบิดาของเรา และ พระบิดา ของเจ้า และ พระผู้เป็นเจ้าของเรา และ พระผู้เป็นเจ้า ของเจ้า

Comments 20:17. “Jesus says to her, Touch Me not.” The beloved Son of God was resurrected recently from the dead, and His earthly body that Mary has been looking at is now also covered with the heavenly body; therefore, the cleaning of the body is the part that the beloved Son of God has to maintain until going up to heaven. When a human touches His body, the human’s physical body will also make His heavenly body partially unclean, and at this point, the beloved Son of God did not go to see the Father yet, so He must keep His body pure; therefore, to take His earthly body to meet with the Father, He has stopped her before touching Him.

20:17 “พระเยซูพูดแก่เธอว่า อย่าได้ถูกตอ้งเรา” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพเร็ว ๆ นี้จากความตาย และสว่างทางโลกของพระองค์ที่มารีย์ได้มองอยู่นั้นเวลานี้ด้วยกันได้ถูกคลุมด้วยร่างแห่งสวรรค์ ดังนั้น ความสะอาดของร่างคือส่วนนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องคงไว้จนกระทั่งขึ้นไปยังสวรรค์ เมื่อมนุษย์แตะร่างของพระองค์ ด้วยกันร่างของมนุษย์จะทำให้ร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์บางส่วนไม่สะอาด และในเวลานี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังไม่ได้ไปพบพระบิดา ดังนั้นพระองค์ต้องเก็บร่างของพระองค์บริสุทธิ์ ดังนั้น เพื่อพาร่างอย่างโลกเพื่อพบกับพระบิดา พระองค์ได้หยุดเธอก่อนแตะพระองค์

Immediately after the resurrection, the human body of the beloved Son of God is pure and clean, which the beloved Son of God wants to offer to the Father, which was the main reason for not touching Him yet. Therefore, the reason Mary was not to touch the Lord was not that the Lord Jesus did not ascend to the Father, which takes place forty days later (Luke 24:50-53 and Acts 1:6-11), but the reason was that Jesus did not meet with the Father yet after His resurrection to receive new commandments as the resurrected Lord.

ในทันทีหลังจากที่ฟื้นคืนชีพ ร่างมนุษย์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือบริสุทธิ์และสะอาด ซึ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการถวายต่อพระบิดา ซึ่งนั่นคือได้เป็นเหตุผลได้ให้มารีย์ไม่แตะพระเจ้าไม่เช่นนั้นพระเยซูไม่ได้ขึ้นไปยังพระบิดา ซึ่งเกิดขึ้นสี่สิบวันให้หลัง(ลูกา 24:50-53 และกิจการของอัครสาวก 1:6-11) แต่เหตุผลนั้นที่พระเยซูยังไม่ได้พบพระบิดาหลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์เพื่อรับคำสั่งใหม่ตั้งพระเจ้าที่ฟื้นคืนชีพ

Hence, Jesus needed to keep His human body clean. The Bible does not tell where and when this meeting between the Lord Jesus and the Father occurred, but we can understand that Jesus met the Father right after His appearance to Mary and before meeting the group of the other women.

เพราะฉะนั้น พระเยซูต้องทำเพื่อเก็บร่างมนุษย์ของพระองค์สะอาด พระคัมภีร์ไม่ได้บอกที่ใดและเมื่อใดการพบนี้ระหว่างพระเยซูเจ้าและพระบิดาได้เกิดขึ้น แต่เราสามารถเข้าใจได้นั้นว่าพระเยซูได้พบพระบิดาในทันทีหลังการปรากฏต่อมารีย์และก่อนพบกับกลุ่มผู้หญิงอื่น

“for I have not yet ascended to the Father.” The Lord Jesus would see the disciples before He ascended to heaven (be carried up to heaven). Even though God is One together, the beloved Son of God in human form still has to meet with the Father; so, in the prospect of meeting with the Father in human form, the beloved Son of God has told, at this moment, that He has not yet gone back to heaven. This part is the reason to go to tell the disciples.

“เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปยังพระบิดา” พระเยซูเจ้าจะพบเหล่าสาวกก่อนที่พระองค์จะขึ้นไปสวรรค์(ได้ดำเนินการขึ้นสู่สวรรค์) ถึงแม้ว่าพระผู้เป็นเจ้าคือเป็นหนึ่งด้วยกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ยังคงได้พบกับพระบิดา ดังนั้น ในโอกาสของการพบกับพระบิดาในรูปมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอก ยังเวลานี้ พระองค์นั้นยังไม่ได้กลับไปสวรรค์ นี่เป็นส่วนหนึ่งของเหตุผลเพื่อไปบอกเหล่าสาวก

“but go to My brethren, and say to them, I am ascending to My Father and your Father.” So, in this part of the verse, the beloved Son of God has told His disciples that He is going to see the Father and also makes the disciples aware that the Father of the beloved Son of God is also their Father; this also tells the disciples that the love from the Father has been extended to them as well because from now on they are not just only the disciples of the beloved Son of God but they have become children of the Father as well.

“แต่ไปยังเหล่าพี่น้องของเรา และบอกแก่พวกเขาว่า เรา กำลังขึ้นไปยังพระบิดาของเราและพระบิดาของเจ้า” ดังนั้น ในส่วนนี้ของข้อเขียน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกเหล่าสาวกของพระองค์นั้นว่าพระองค์กำลังไปเพื่อพบพระบิดาและด้วยกันทำให้เหล่าสาวกรับรู้นั้นว่าพระบิดาของพระบุตร

สุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันคือพระบิดาของพวกเขาด้วยเช่นกันเพราะจากนี้ไปพวกเขาไม่เพียงเป็นเหล่าสาวกของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแต่พวกเขาได้กลายเป็นเด็กของพระบิดาด้วยเช่นกัน

“and My God and your God.” At this saying, the Lord Jesus also has told all humans that He is the beloved Son of God, but the Father is also His God, and if the Father is the God of the beloved Son of God, then the Father will be God of all that believe in the Lord Jesus. God the Father has the Trinity in Himself; the Father has the Trinity of God in Himself; the beloved Son of God and the Holy Spirit are also One in the Father.

“และพระผู้เป็นเจ้าของเราและพระผู้เป็นเจ้าของเรา” คำบอกนี้ ด้วยกันพระเยซูเจ้าได้บอกแก่มนุษย์ทั้งหมดนั้นว่าพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ด้วยกันพระบิดาคือพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ และถ้าพระบิดาคือพระผู้เป็นเจ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แล้วพระบิดาจะเป็นพระผู้เป็นเจ้าของของทุกคนนั้นที่เชื่อในพระเยซูเจ้าพระบิดาพระผู้เป็นเจ้าได้มีความเป็นสามในพระองค์เอง พระบิดาได้มีความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้าในพระองค์เอง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยกันเป็นหนึ่งในพระบิดา

The Lord Jesus didn't go back and forth to heaven; He remained on earth for a while after His resurrection and met with His disciples. The ascension (or carried up) of the Lord Jesus is given in Luke 24:50-53 and Acts 1:6-11 and happened at the time given in these verses.

พระเยซูเจ้าไม่ได้ไปและกลับสู่สวรรค์ พระองค์คงอยู่บนโลกสำหรับช่วงเวลาหนึ่งหลังจากการฟื้นคืนชีพและได้พบกับเหล่าสาวกของพระองค์ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์(หรือยกขึ้น)ของพระเยซูเจ้าได้มีไว้ในลูกา24:50-53และกิจการของอัครสาวก1:6-11และได้เกิดขึ้นยังเวลาที่ให้ในข้อเขียนนี้

Q: In Matthew 28:9, the verse says, “And behold, Jesus met them, saying, All hail. And they came and took hold of His feet and worshipped Him.” Therefore, how do we put this verse together with our comments about Mary in John 20:17 not being allowed to touch the Lord Jesus?

คำถาม ในมัทธิว 28:9 ข้อเขียนบอกว่า “และดูเถิด พระเยซูได้พบพวกเขา พูดยว่า จงจำเริญเกิด และพวกเขาได้มาและได้จับเท้าของพระองค์และบูชาพระองค์” ดังนั้น เราจะใส่ข้อเขียนนี้เข้าด้วยกันได้อย่างไรกับความเห็นของเราเกี่ยวกับมารีย์ในยอห์น 20:17 ที่ไม่ได้อนุญาตให้สัมผัสพระเยซูเจ้า?

A: Give attention to the comments in John 20:17; the Lord stopped Mary because He did not meet the Father yet. At that moment, the Lord Jesus, in His resurrected body, did not meet the Father, but later on, the Father came down to meet Him. Therefore, when the Lord met these women specified in the Gospel of Matthew, the Father had already met with Him, so He did not stop them from holding Him.

คำตอบ ให้ความสนใจต่อความเห็นในยอห์น 20:17 พระเจ้าได้หยุดมารีย์เพราะพระองค์ยังไม่ได้พบกับพระบิดา ยังเวลานั้น พระเยซูเจ้า ในร่างที่ได้ฟื้นคืนชีพของพระองค์ ยังไม่ได้พบกับพระบิดา แต่ภายหลัง พระบิดาได้ลงมาพบพระองค์ เมื่อพระเจ้าได้พบผู้หญิงคนนั้นโดยเฉพาะในพระหนังสือของมัทธิว พระบิดาได้พบกับพระองค์แล้ว ดังนั้นพระองค์จึงไม่ได้หยุดพวกเขาต่อการจับพระองค์

Q: Also, we said that the Lord Jesus was raised in the Father's palm, so how can this comment say that the Lord didn't meet the Father yet?

คำถาม ด้วยกัน เราได้บอกว่าพระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพในมือของพระบิดา ดังนั้นเราสามารถกับความเห็นนี้ที่บอกอย่างไรนั้นว่าพระเจ้ายังไม่ได้พบกับพระบิดา?

A: There is no confusion in the comments if we consider the order of things in each situation; each step of the situation also has many things that have happened already. When the Father has come to take the beloved Son of God, it is different than when the beloved Son of God ascended to meet with the Father; many things must happen before, and many things also can happen right after. The Bible does not tell the specific time when this group of women met the Lord; for a short time on earth, many things have already happened in heaven.

คำตอบ ที่นี้คือไม่มีความสับสนในความเห็นนี้ถ้าเราถือคำสั่งของสิ่งเหล่านี้ในแต่ละสถานการณ์ แต่ละขั้นตอนของสถานการณ์ด้วยกันได้มีหลายสิ่งนั้นที่ได้เกิดขึ้นแล้ว เมื่อพระบิดาได้มาเพื่อนำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันคือแตกต่างจากเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ขึ้นไปเพื่อพบกับพระบิดา หลายสิ่งต้องเกิดขึ้นก่อน และด้วยกันหลายสิ่งสามารถเกิดขึ้นในภายหลัง พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเวลาโดยเฉพาะเมื่อกลุ่มผู้หญิงนี้ได้พบกับพระเจ้าสำหรับช่วงเวลาสั้นๆบนโลก หลายสิ่งได้เกิดขึ้นแล้วในสวรรค์

After the Father has met the beloved Son, the Lord Jesus in the human body could be touched as normal. Still, the Father has already met with the beloved Son in the human body, but the beloved Son of God had to maintain the cleanliness of the body so the beloved Son of God can touch the Father; if the body of the beloved Son is unclean, then the Father cannot touch Him further. However, after the meeting, everything can be as normal.

หลังจากที่พระบิดาได้พบพระบุตรสุดที่รัก พระเยซูเจ้าในร่างมนุษย์สามารถสัมผัสได้ตามปกติ ยิ่งคง พระบิดาได้พบกับพระบุตรสุดที่รักแล้ว แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ยังคงรักษาความสะอาดที่สุดของร่างดังนั้นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสามารถสัมผัสพระบิดา ถ้าร่างของพระบุตรสุดที่รักไม่สะอาด แล้วพระองค์ไม่สามารถสัมผัสพระองค์อีกต่อไป อย่างไรก็ตามหลังการพบ ทุกอย่างสามารถเป็นอย่างปกติ

¹⁸ Mary Magdalene comes reporting to the disciples, that she has seen the Lord, and He had said these to her.

¹⁸ มารีย์ แมกดาเลนาและรายงานแก่เหล่าสาวก นั้นว่าข้าพเจ้าได้เห็น พระผู้เป็นเจ้า และ พระองค์ ได้พูดสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า

Comments 20:18. “Mary Magdalene comes reporting to the disciples.” Let all believers notice in this verse that Mary, with a heart full of trust and belief in the beloved Son of God, went and told the disciples the most important news of all. The first messenger of the resurrected Lord is Mary, a simple woman who became the tool in spreading the good news of God by going and telling the disciples what she had seen; this also made the good news spread out around the world. From this verse, everyone can notice that Mary has also become the messenger of the Lord.

ความเห็น 20:18 “มารีย์ แมกดาเลนาและรายงานแก่เหล่าสาวก” ให้เหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมดสังเกตในข้อเขียนนี้ว่ามารีย์นั้น ด้วยใจที่เต็มด้วยความวางใจและความเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ได้ออกไปและได้บอกแก่เหล่าสาวก ชาวที่สำคัญที่สุดของทั้งหมด ผู้สื่อข่าวคนแรกของพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพคือมารีย์ ผู้หญิงธรรมดาซึ่งได้กลายเป็นเครื่องมือในการกระจายข่าวดีของพระเจ้าโดยไปและบอกเหล่า สาวกว่าอะไรที่เธอได้เห็นนี้ด้วยกันได้ทำให้ข่าวดีกระจายออกไปรอบโลก จากข้อเขียนนี้ ทุกคนสามารถสังเกตได้นั้นว่าด้วยกันมารีย์กลายเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า

“that she has seen the Lord, and He had said these to her.” The important message now is that a human has witnessed the resurrected Lord of Life. What Mary has seen is the most important news for humans; human eyes have seen the resurrected Lord of Life returning back as a human; this is the most important news the messenger can tell; a true witness that is still walking among people and received the duty from the mouth of the resurrected beloved Son of God Himself.

“นั้นว่าข้าพเจ้าได้เห็นพระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ ได้พูดสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า” เวลานั้นชาวสำคัญนั้นคือมนุษย์ได้เป็นพยานของพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพอะไรที่มารีย์ได้เห็นคือชาวที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ ตาของมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพกลับมาเป็นมนุษย์ นี่คือนิวส์ที่สำคัญมากที่ผู้สื่อข่าวสามารถบอก พยานที่แท้จริงนั้นคือยังคงเดินในหมู่ประชาชนและได้รับหน้าที่จากปากของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพพระองค์เอง

As the Holy Bible has told us, the lowly have become important; Mary, a simple commoner, has become the first messenger of the resurrected Lord of Life in human form. The Lord has lifted up the simple to be important, and even nowadays if you truly believe and trust in the Holy Bible, you can also become a messenger of the Lord; the Holy Spirit will speak to your heart about what you can do in serving the Lord, and then your ears also will hear the order of work.

ตามที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกเรา อย่างต่ำต้อยได้กลายเป็นสำคัญ มารีย์ คนธรรมดาสามัญ ได้กลายเป็นผู้สื่อข่าวคนแรกของพระเจ้าที่ได้ฟื้นคืนชีพของในรูปมนุษย์ พระเจ้าได้ยกคนธรรมดาเป็นสำคัญ และแม้แต่นี้ถ้าคุณได้เชื่อจริงๆและวางใจในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ด้วยกันคุณสามารถกลายเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะพูดต่อใจของคุณเกี่ยวกับอะไรที่คุณสามารถทำในการรับใช้พระเจ้า และแล้วด้วยกันหูของคุณจะได้ยินคำสั่งของงาน

However, humans nowadays do not trust the invisible voice of the Lord in the heart but trust the invisible voice of technology; people have created the technology, but the invisible voice of the heart comes from God, but humans do not put value into it. Technology has become a tool for spreading the word, but also technology has been used in many other ways; therefore, when anyone uses technology, and the heart does not listen to the voice in their heart of what they should not look at, then their mind will receive only negative things about the Lord;

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ทุกวันนี้ไม่วางใจต่อเสียงเสียงที่มองไม่เห็นของพระเจ้าในใจดวงใจต่อเสียงที่มองไม่เห็นของเทคโนโลยี คนได้สร้างเทคโนโลยี แต่เสียงที่มองไม่เห็นของใจมาจากพระผู้เป็นเจ้า แต่มนุษย์ไม่ให้คุณค่าต่อในมัน เทคโนโลยีได้กลายเป็นเครื่องมือที่ได้ใช้ในทางอื่นหลายทาง ดังนั้นเมื่อใครที่ใช้เทคโนโลยี และใจไม่ฟังเสียงในใจของพวกเขาว่าอะไรที่พวกเขาไม่ควรมองยัง แล้วความคิดของพวกเขาจะได้รับเพียงสิ่งทลางเกี่ยวกับพระเจ้า

many have used technology in spreading blasphemous messages throughout the world as well, and also the Lord has used technology in spreading the good news as well; therefore, all depends on the heart of the

user of what voices they are listening to; they have the choice to choose, and now the freedom becomes effective, what message you want to feed your soul, choose it wisely and be in prayer and the Lord will guide you what is good and what is wrong.

หลายคนได้ใช้เทคโนโลยีในการกระจายข่าวลอบหรือไปยังตามโลกด้วยเช่นกัน และด้วยกันพระเจ้าได้ใช้เทคโนโลยีในการกระจายข่าวดีด้วยเช่นกัน ดังนั้น ทั้งหมดขึ้นอยู่กับใจของผู้ใช้ว่าเสียงอะไรที่พวกเขากำลังฟังอยู่ พวกเขามีทางเลือก และนี่คืออิสระที่กลายเป็นมีประสิทธิภาพ ข่าวอะไรที่คุณต้องการป้อนจิตวิญญาณของคุณ เลือกมันอย่างฉลาดและอยู่ในการสวดภาวนาและพระเจ้าจะแนะนำคุณว่าอะไรคือดีและอะไรคือผิด

Between verses 18 and 19, there is a gap of time, and the Lord Jesus appeared to the other women that were at the tomb, to Peter, and to the two disciples on the road to Emmaus (See Comments John 20:2). See also Comments Mark 16:9-11.

ระหว่างข้อเขียน 18 และ 19 ที่นี่คือช่วงระหว่างเวลา และพระเยซูเจ้าได้ปรากฏต่อผู้หญิงคนอื่นนั้นที่ได้มายังอุโมงค์ศพ ต่อเปโตร และต่อสาวกอีกสองคนบนถนนยังเอมมาอัส (มองย้อนเห็นความเห็น 20:2) ด้วยกันมองความเห็นมาระโก 16:9-11

¹⁹ It being, therefore, evening, on that day, the first after Sabbath, and the doors having been shut where the disciples were because of fear of the Jews, Jesus came and stood in the midst, and says to them, Peace to you.

¹⁹ มันเป็นเวลาเย็น ดังนั้น ของวันนั้น วันแรกหลังจากสะบาโต และประตูได้ปิดแล้วที่ที่เหล่าสาวกได้อยู่ เพราะกลัวพวกยิว พระเยซู ได้มาและยืนอยู่ท่ามกลาง และพูดแก่พวกเขาว่า จงมีความสงบสุขในพวกเจ้า

Comments 20:19. “It being, therefore, evening, on that day, ... because of fear of the Jews.” The life of the disciples at that time was not easy for all of them because of the good news they had spreading regarding the beloved Son of God, which was against the majority of people’s belief.

“มันเป็นเวลาเย็น ดังนั้น ของวันนั้น...เพราะกลัวพวกยิว” ชีวิตของเหล่าสาวกยังเวลานั้นไม่ใช่่ง่ายสำหรับพวกเขาทั้งหมดเพราะข่าวดีที่พวกเขาได้กระจายเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งได้ต่อต้านความเชื่อของคนส่วนมาก

The disciples believed that the beloved Son of God in human form was also truly the Son of God even though He is a human; God has become a Man and dwelled with humans; therefore, He is the Son of Man. เหล่าสาวกได้เชื่อที่ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ด้วยกันได้เป็นจริงๆพระบุตรของพระเจ้าจริงๆถึงแม้ว่าพระองค์คือมนุษย์ พระเจ้าได้เป็นมนุษย์และคงอยู่กับมนุษย์ ดังนั้น พระองค์คือพระบุตรของมนุษย์

“Jesus came and stood in the midst, and says to them, Peace to you.” The beloved Son of God was concerned about the disciples because what they would face was not easy for any human.

“พระเยซูได้มาและยืนอยู่ท่ามกลาง และพูดแก่พวกเขาว่า จงมีความสงบสุขในพวกเจ้า” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เป็นห่วงเกี่ยวกับเหล่าสาวก เพราะอะไรที่พวกเขาจะได้เผชิญไม่ได้ง่ายสำหรับมนุษย์คนใด

So, when He appeared to them the term, He said to them, “Peace to you,” will give them peace in their hearts; by doing this, their faith also has grown; they have seen and heard the word of the beloved Son of God, and this will also give them the positive feeling and their strength with grow.

ดังนั้น เมื่อพระองค์ได้ปรากฏแก่พวกเขาขอบเขต พระองค์ได้พูดกับพวกเขา“จงมีความสงบสุขในพวกเจ้า” จะให้ความสงบสุขแก่พวกเขาในใจของพวกเขา โดยทำเช่นนี้ ด้วยกันความศรัทธาของพวกเขาได้เติบโต พวกเขาได้เห็นและได้ยินคำของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และนี่ด้วยกันจะให้ผลบวกแก่พวกเขาและเติบโตความเข้มแข็งของพวกเขา

“and the doors having been shut ... Jesus came and stood in the midst.” Jesus resurrected in the body, which here is important in how He appeared to them. The beloved Son of God is a hundred percent human and a hundred percent God simultaneously.

“และประตูได้ปิดแล้ว...พระเยซูได้มาและยืนอยู่ท่ามกลาง” พระเยซูในร่างที่พื้นดินชีพ ซึ่งที่นี่คือสำคัญในอย่างไรที่พระองค์ได้ปรากฏแก่พวกเขา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และพระผู้เป็นเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์พร้อมกัน

The resurrected Lord has concurred all; He concurred the living and the death; nothing can block Him anymore; even being in human form, He can go through all things; nothing can block His way anymore. After the beloved Son of God was resurrected from death, His human form and the heavenly form were

joined, not just covered any longer; the human form of the beloved Son of God now has the same power as the heavenly form because He has concurred all.

พระเจ้าผู้ฟื้นคืนชีพได้ชนะทั้งหมด พระองค์ได้ชนะสิ่งมีชีวิตและความตาย ไม่มีอะไรสามารถกั้นทางของพระองค์ได้อีกแล้ว หลังจากที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพจากความตาย ร่างมนุษย์ของพระองค์และร่างสวรรค์ได้รวมกัน ไม่ใช่เพียงคลุมอีกต่อไปแล้ว ร่างมนุษย์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเวลานี้ได้มีอำนาจเช่นเดียวกันกับร่างแห่งสวรรค์เพราะพระองค์ได้ชนะทั้งหมด

We should not think that Jesus' human body was transformed at the resurrection, but instead, we must think that His resurrected human body has joined His heavenly body; if the human body is transformed, then it will change, but when they are joined, the two will cover over each other, the two become one and the beloved Son of God has both forms, the human form, and the heavenly form. Furthermore, we cannot think that the human body of the Lord Jesus is being preserved through the heavenly body; however, we must believe that His human body came to life and is alive as a human body, which has joined with the heavenly body.

เราไม่ควรจะคิดว่าร่างมนุษย์ของพระเยซูได้เปลี่ยนแปลงเมื่อฟื้นคืนชีพ แต่แทนที่ เราต้องคิดว่าร่างมนุษย์ของพระองค์ที่ฟื้นคืนชีพได้รวมกับร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์ แต่เมื่อพวกเขาได้รวมกัน ทั้งสองจะคลุมกันและกัน สองกลายเป็นหนึ่งและพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีทั้งสองรูป รูปมนุษย์ และรูปแห่งสวรรค์ นอกจากนี้ เราไม่สามารถคิดได้ว่าร่างมนุษย์ของพระเยซูเจ้าได้ถูกรักษาผ่านร่างแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม เรายังต้องเชื่อไว้ว่าร่างมนุษย์ของพระองค์ได้คืนมาสู่ชีวิตและคือคงมีชีวิตต่ออย่างร่างของมนุษย์ ซึ่งได้รวมกับร่างแห่งสวรรค์

The heavenly form has given life to the human form; in the human form, the beloved Son of God now has blood and water from the heavenly form to replace all that He has lost on the cross. When humans have crucified the beloved Son of God on the cross, the heavenly form has given all the life back to the human body; now the beloved Son of God has complete human life and body in Him, and He has joined with the heavenly form; the beloved Son of God has become one hundred percent of both forms in One.

ร่างแห่งสวรรค์ได้ให้ชีวิตต่อร่างมนุษย์ ในรูปมนุษย์ เวลานี้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีเลือดและน้ำจากร่างแห่งสวรรค์เพื่อแทนที่เหล่านั่นที่พระองค์ได้เสียบนกางเขน เมื่อมนุษย์ได้ตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน ร่างแห่งสวรรค์ได้ให้ชีวิตกลับสู่ร่างมนุษย์ เวลานี้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีชีวิตมนุษย์ที่สมบูรณ์และร่างในพระองค์ และพระองค์ได้รวมกับร่างแห่งสวรรค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลายเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ของทั้งสองในหนึ่งเดียวกัน

All the food and every nutrition for this human body are received through His own heavenly form; He does not need human food, but all the food that His human body needs, the heavenly form has given for Him.

Only the beloved Son of God will have a human form in the new world; He will be the only true human left.

อาหารและโภชนาการทั้งหมดสำหรับร่างมนุษย์นี้ได้รับผ่านโดยร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์ พระองค์ไม่ต้องการอาหารของมนุษย์ แต่อาหารทั้งหมดนั้นที่ร่างมนุษย์ของพระองค์ต้องการ ร่างแห่งสวรรค์ได้ให้สำหรับพระองค์

มีเพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเท่านั้นที่จะมีร่างมนุษย์ในโลกใหม่ จะมีพระองค์เท่านั้นที่เป็นมนุษย์ที่แท้จริงเหลืออยู่

²⁰ And having said this, He showed both His hands and His side to them. The disciples then rejoiced, having seen the Lord.

²⁰ และเมื่อได้พูดสิ่งเหล่านี้แล้ว พระองค์ ได้แสดงมือของ พระองค์ และซี่ข้างของ พระองค์ แก่พวกเขา แล้วเหล่าสาวกจึงมีความยินดีมาก ที่ได้พบพระผู้เป็นเจ้า

Comments 20:20. “And having said this, He showed both His hands and His side to them.” Then, to make sure that the disciples realized what they were doing in their hearts, the beloved Son of God showed them all the injuries that He had received at the hands of humans; therefore, the disciples always will remember that their own Master had been killed by them as well, not only by the hands of the outsiders that have harmed the beloved Son of God.

ความเห็น 20:20 “และเมื่อได้พูดสิ่งเหล่านี้แล้ว พระองค์ได้แสดงมือของพระองค์และซี่ข้างของพระองค์แก่พวกเขา” แล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าเหล่าสาวกได้ตระหนักว่าอะไรที่พวกเขาทำลงไปใจของพวกเขา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้แสดงแก่พวกเขาบาดแผลทั้งหมดนั้นที่พระองค์ได้รับยังมือของเหล่ามนุษย์ ดังนั้น ตลอดเวลาเหล่าสาวกจะจำได้นั่นว่าพระเจ้านายของพวกเขาได้ถูกฆ่าโดยพวกเขาด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงแต่มือของเหล่าคนนอกนั้นที่ได้ทำร้ายพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

When their eyes have seen His wounds, the pain has grieved their hearts. The scars on His body also have talked to their hearts about why it happened, and then the guilt will also come to them; they all have fled away from their Master and have let their Master suffer alone; they will feel in their hearts as their own action has surrendered their Master to be crucified and that is the guilt they will have.

เมื่อตาของพวกเขาได้เห็นบาดแผลของพระองค์ ความเจ็บปวดนั้นได้ทำให้พวกเขาเสียใจ รอยแผลบนร่างของพระองค์ด้วยกันได้พูดต่อใจของพวกเขาเกี่ยวกับทำไมมันจึงได้เกิดขึ้น และแล้วความผิดด้วยกันจะมายังพวกเขา พวกเขาทั้งหมดได้หนีไปจากพระเจ้านายของพวกเขาและได้ทิ้งให้พระเจ้านายของพวกเขารับการทรมานตามลำพัง พวกเขาจะรู้สึกในใจของพวกเขาเหมือนว่าการกระทำของพวกเขาเองได้มอบพระเจ้านายของพวกเขาเพื่อถูกตรึงบนกางเขนและนั่นคือความรู้สึกผิดที่พวกเขาจะมี

“The disciples then rejoiced, having seen the Lord.” So when the beloved Son of God appeared in front of them, their eyes saw the resurrected Lord of life, and their hearts were rejoicing because their Master was living again. So now their faith has been strengthened, the peace has come to their hearts that the Master of their life truly has returned to them again; the loss they have felt in their hearts has been eliminated when they have seen the resurrected Lord again.

“แล้วเหล่าสาวกจึงมีความยินดีมาก ที่ได้พบพระผู้เป็นเจ้า” ดังนั้นเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ปรากฏต่อหน้าของพวกเขา ตาของพวกเขาได้เห็นพระเจ้าแห่งชีวิตที่ได้ฟื้นคืนชีพ และใจของพวกเขาได้มีความยินดีเพราะพระเจ้านายของพวกเขาได้มีชีวิตอีก ดังนั้นในเวลานี้ความศรัทธาของพวกเขาได้เข้มแข็งขึ้น ความสงบสุขได้มายังใจของพวกเขาว่าพระเจ้านายแห่งชีวิตของพวกเขาได้เห็นพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพอีก ความสูญเสียที่พวกเขาได้รู้สึกในใจของพวกเขาได้หายเมื่อพวกเขาได้เห็นพระเจ้าแห่งชีวิตที่ได้ฟื้นคืนชีพอีก

²¹ Then **Jesus** said to them again, Peace to you; just as the **Father** has sent **Me**, I also send you.

²¹ แล้ว **พระเยซู** ได้พูดกับพวกเขาอีกว่า จงมีความสงบในพวกเจ้า เหมือนดังที่ **พระบิดา** ได้ส่ง **เรา** ด้วยกัน **เรา** ได้ส่งพวกเจ้า

Comments 20:21. “Then Jesus said to them again, Peace to you.” The disciples wanted to hear this saying from the Lord with their own ears. The beloved Son of God has given them His peace, and that peace has given them strength to do the work as well; the peace of the soul, not only the peace of heart, now has covered all their fears and also has given them the hope in serving the true Master of life. The Lord Jesus has come back to them, and the death on the cross of their Master has turned to joy for them because in their hearts, now they have understood that the resurrected Lord has concurred all, even death.

ความเห็น “ดังนั้นพระเยซูพูดกับพวกเขาอีกว่า จงมีความสงบในพวกเจ้า” เหล่าสาวกได้ต้องการเพื่อได้ยินคำนี้จากพระเจ้าด้วยหูของพวกเขาเอง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้แก่พวกเขาความสงบสุขของพระองค์ และความสงบสุขนั้นได้ให้กำลังแก่พวกเขาเพื่อทำงานด้วยเช่นกัน ความสงบสุขแห่งจิตวิญญาณ ไม่ใช่เพียงความสงบสุขของใจเท่านั้น เวลาที่ได้คลอบคลุมความกลัวทั้งหมดของพวกเขาและด้วยกันได้ให้แก่พวกเขาความหวังในการรับใช้พระเจ้านายที่แท้จริงแห่งชีวิต พระเยซูเจ้าได้กลับคืนมายังพวกเขา และความตายบนกางเขนของพระเจ้านายของพวกเขาได้กลับเป็นความสุขสำหรับพวกเขาเพราะในใจของพวกเขา เวลานี้พวกเขาได้มีความเข้าใจในว่าการฟื้นคืนชีพของพระเจ้าได้ชนะทั้งหมด แม้แต่ความตาย

“just as the Father has sent Me, I also send you.” So, at this point, the beloved Son of God has told them that the Father has sent Him to the earth, and now the beloved Son of God also will send them to go out and tell the whole world what the beloved Son of God has done for humans.

“ดังที่พระบิดาได้ส่งเรา ด้วยกันเราได้ส่งพวกเจ้า” ดังนั้น ยังจุดนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกพวกเขาว่าพระบิดาได้ส่งพระองค์มายังโลก และเวลานี้ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะส่งพวกเขาออกไปและบอกแก่ทั้งโลกว่าอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำสำหรับเหล่ามนุษย์

²² And this having said, **He** breathed into, and **He** says to them, Receive the **Holy Spirit**;

²² และเมื่อได้พูดสิ่งเหล่านี้ **พระองค์** ได้เป่าลมหายใจใน และ **พระองค์** พูดแก่พวกเขาว่า จงรับ **พระวิญญาณบริสุทธิ์**

Comments 20:22. “And this having said, He breathed into.” The breath of the beloved Son of God has power in it. Therefore, if He breathes on anyone, that person also will inhale the breath from the beloved Son of God; therefore, in that person, that breath will also clean the soul and wipe off the dark part of the mind that still clings to the person.

ความเห็น 20:22 “และเมื่อได้พูดสิ่งเหล่านี้ พระองค์ได้เป่าลมหายใจบนพวกเขา” ลมหายใจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีอำนาจในมัน ดังนั้น ถ้าพระองค์หายใจบนผู้ใด ด้วยกันคนนั้นจะสูดดมลมหายใจจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังนั้น ในคนนั้น ด้วยกันลมหายใจนั้นจะทำความสะอาดจิตวิญญาณและเปิดออกส่วนมืดของความคิดนั้นที่ยังยึดติดคน

When that dark part has fallen off, the heart of the person will be ready and willing to receive the teaching; the willingness without forcing will happen to the heart of that person; this also is a blessing from the beloved Son of God in preparing the heart to be clean and ready to receive the gift from the beloved Son of God which He will give to all that have open their hearts to accept and glorify Him. This also applies now to all the disciples who are in front of Him and open their hearts, and that heart will be ready and capable of receiving the magnificent gift, the Holy Spirit, from the beloved Son of God.

เมื่อส่วนความมืดนั้นได้หลุดออก ใจของคนจะมีความพร้อมและปรารถนาเพื่อรับคำสอน ความปรารถนาโดยไม่มีการบังคับจะเกิดขึ้นต่อใจของคนนั้น สิ่งนี้ด้วยกันคือพระจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในการเตรียมใจเพื่อสะอาดและพร้อมเพื่อรับของขวัญจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าซึ่งพระองค์จะให้แก่ทุกคนนั้นที่เปิดใจของพวกเขาเพื่อรับและบูชาพระองค์ ด้วยกันสิ่งนี้ในเวลาที่ใช้ต่อเหล่าสาวกทั้งหมดผู้ซึ่งอยู่ต่อหน้าของพระองค์และเปิดใจของพวกเขา และใจนั้นจะพร้อมและมีความสามารถเพื่อรับของขวัญอันงดงาม จากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“and He says to them, Receive the Holy Spirit.” The beloved Son of God has authority in giving the Holy Spirit because the beloved Son of God and the Father are One, and the Holy Spirit will be given through the beloved Son of God. When the beloved Son of God has cleared the person's heart, that person will be ready to receive the Holy Spirit.

“และพระองค์ พูดแก่พวกเขาว่า จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระบุตรสุดที่รักของเจ้ามีสิทธิอำนาจในการให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระบิดาคือเป็นหนึ่งเดียวกัน และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีให้ผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ทำใจคนนั้นสะอาด คนนั้นจะพร้อมเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

Q: What is the difference between giving the Holy Spirit to the disciples as described here and the baptism with the Holy Spirit as described in the book of Acts?

คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ต่อเหล่าสาวกตามที่อธิบายในที่นี้และบัพติสมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่อธิบายในหนังสือกิจการของอัครสาวก?

A: There is no difference in receiving the Holy Spirit, but there is a difference in the way of receiving. When received straight from the beloved Son of God, the Holy Spirit has come in straight, deep into the soul through the beloved Son of God's will.

คำตอบ ที่นี้ไม่มีความแตกต่างในการรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ที่นี้คือความแตกต่างในทางเพื่อรับ เมื่อได้รับโดยตรงจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาโดยตรง ลึกเข้าสู่จิตวิญญาณผ่านโดยความปรารถนาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Still, when the Holy Spirit baptism happens as described in the book of Acts, the heart of the person has invited the Holy Spirit straight and has put trust in the beloved Son of God's mercy; this is because the beloved Son of God has been the One that told all humans that when He has departed from the earth, He will send the Holy Spirit to everyone, and the heart that believes in the beloved Son of God's works will receive the Holy Spirit.

ยังคง เมื่อบัพติสมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดขึ้นตามที่อธิบายในหนังสือกิจการของอัครสาวก ใจของคนได้เชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยตรงและได้วางความศรัทธาในพระเมตตาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า สิ่งนี้เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เป็นพระผู้หนึ่งนั้นที่ได้บอกแก่เหล่ามนุษย์ทั้งหมดนั้นเมื่อพระองค์ได้ไปจากโลก พระองค์จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่อทุกคน และใจนั้นที่เชื่อในงานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์

Therefore, when a person is ready to receive the Holy Spirit, if they are willing to obey the voice of the Holy Spirit's teaching and will keep meditating on the Holy Word and use the Holy Word to feed their soul, they will receive the Holy Spirit baptism.

ดังนั้น คือเมื่อคนที่พร้อมเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพวกเขาได้ปรารถนาเพื่อเชื่อฟังต่อเสียงที่สอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์และจะเก็บฝึกอบรมบนพระคำศักดิ์สิทธิ์และใช้พระคำศักดิ์สิทธิ์เพื่ออ่านจิตวิญญาณของพวกเขา พวกเขาจะรับการบัพติสมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

²³ if of any, you may forgive the sins, they are forgiven to them; if of any, you may retain, they are retained.

²³ ถ้าใครก็ตาม ที่พวกเขาได้ให้อภัยบาป พวกเขาได้รับอภัยโทษ ถ้าใครก็ตาม ที่พวกเขาให้มันคงอยู่ พวกเขาจะยังคงมีมันอยู่

Comments 20:23. “if of any, you may forgive the sins.” So, the disciples that have received the Holy Spirit through the beloved Son of God's breath of life, the breath of the beloved Son power had retained all the spirit of the disciples as well.

ความเห็น 20:23 “ถ้าใครก็ตาม ที่พวกเขาได้ให้อภัยบาป” ดังนั้น เหล่าสาวกนั้นที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านโดยลมหายใจแห่งชีวิตของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ลมหายใจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีอำนาจเพื่อให้คงอยู่จิตวิญญาณทั้งหมดของเหล่าสาวกด้วยกัน

Therefore, when the Holy Spirit has told their souls, this person's sin is forgiven, that sin of the person has been forgiven not because of the disciples themselves, but the will of the Holy Spirit that wants to forgive; also, the breath of the beloved Son of God is the same breath with the Holy Spirit; therefore, the disciples have received in the same time two Spirits, the Spirit of Christ and the Holy Spirit, so in their hearts will have the ear to hear which is different than the rest of people.

ดังนั้น เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกจิตวิญญาณของพวกเขา บาปของคนนี้คือได้รับอภัยโทษ บาปนั้นของคนที่ได้รับอภัยโทษไม่ใช่เพราะเหล่าสาวกพวกเขาเอง แต่ความปรารถนาของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นที่ต่อต้องการให้อภัยโทษ ด้วยกันลมหายใจของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือเป็นลมหายใจเช่นเดียวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นเหล่าสาวกได้รับในเวลาเดียวกันสองพระวิญญาณ พระวิญญาณของพระคริสต์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นในใจของพวกเขาจะมีหูเพื่อได้ยินซึ่งคือแตกต่างไปจากคนที่เหลือ

“they are forgiven to them.” However, to forgive the sins, one must consider why and what that sin is and against whom; the Holy Spirit Himself also knows the true meaning of the sin the person has committed, and each sin has its own consequences.

“พวกเขาได้รับอภัยโทษ” อย่างไรก็ตาม เพื่อให้อภัยโทษบาป ผู้หนึ่งต้องพิจารณาว่าทำไมและอะไรนั้นคือบาปและต่อต้านใคร พระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เองด้วยกันรู้ความหมายที่แท้จริงของบาปที่คนได้กระทำ และแต่ละบาปมันมีผลที่ตามมาของมันเอง

“if of any, you may retain.” The retain in this place, give attention as well, it is because of the feeling human of dislike or the Holy Spirit in the disciple wishes to retain it. Retain feeling against someone must not be the feeling of human; when the Holy Spirit retains from someone, He also will give feeling to the disciple, and it is done for that person; there is no longer a need to have anything related to that person again, but the disciple must retain the love for that person as well; because it is not the disciple's decision to retain or not retain. Here we talk about retaining the forgiveness of sin.

“ถ้าใครก็ตาม ที่พวกเขาให้มันคงอยู่” คงอยู่ในที่นี้ ให้ความสนใจด้วยเช่นกัน มันคือเพราะของความรู้สึกไม่ชอบของมนุษย์หรือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ในสาวกที่ต้องการเพื่อให้มันคงอยู่ ความรู้สึกคงอยู่ต่อต้านบางคนต้องไม่ใช่ความรู้สึกของมนุษย์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์คงอยู่จากบางคนด้วยกันพระองค์จะให้ความรู้สึกต่อสาวก และมันคือให้เป็นสำหรับคนนั้น ที่นี้ไม่มีความต้องการใดที่เกี่ยวกับคนนั้นอีก แต่สาวกยังต้องคงมีความรักสำหรับคนนั้นด้วยเช่นกัน เพราะมันคือไม่ใช่การตัดสินใจของสาวกเพื่อให้คงอยู่หรือไม่คงอยู่ ที่นี้เราพูดเกี่ยวกับคงอยู่การให้อภัยบาป

“they are retained.” When the Holy Spirit makes the decision to retain sin on anyone, that person can no longer receive any forgiveness again; whatever that person will do, it is no longer under the protection of the Holy Spirit, and the soul of that person will be punished for eternity.

“พวกเขาจะยังคงมีมันอยู่” เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำการตัดสินใจเพื่อให้บาปคงอยู่บนใคร คนนั้นไม่สามารถรับการอภัยโทษได้อีก อะไรก็ตามที่คนนั้นจะทำ มันคือไม่อยู่ภายใต้การปกปักษ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจิตวิญญาณของคนนั้นจะถูกลงโทษตลอดนิรันดร์

Q: How can the disciples handle this power accordingly?

คำถาม เหล่าสาวกสามารถรับมืออำนาจนี้ตามนั้นได้อย่างไร?

A: The disciples may have this power, but if their decision may not be right, to make it happen or not is the decision of the Holy Spirit Himself; therefore, if the disciples have said things out without the will of the Holy Spirit than that word will not be accomplished; however, the disciples in that time, in their hearts also would feel different; when the Holy Spirit has spoken to them, they will say just as they have received regarding forgive or not forgive the sins.

คำตอบ เหล่าสาวกอาจมีอำนาจนี้ แต่ถ้าการตัดสินใจใดของพวกเขาอาจไม่ถูกต้อง เพื่อทำมันให้เกิดขึ้นหรือไม่คือการตัดสินใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้น ถ้าเหล่าสาวกได้พูดสิ่งออกมาโดยไม่ใช่ความปรารถนาของพระวิญญาณบริสุทธิ์คำนั้นจะไม่สำเร็จ อย่างไรก็ตาม เหล่าสาวกในเวลานั้นด้วยกันในใจของพวกเขาจะรู้สึกแตกต่าง เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้พูดกับพวกเขา พวกเขาจะพูดมันเหมือนที่ได้รับเกี่ยวกับอภัยโทษเหล่าบาปหรือไม่

Here, the Lord Jesus entrusted His authority to forgive people's sins to His disciples. See also Mark 2:5, Luke 5:20.

ในที่นี้ พระเยซูเจ้าได้วางใจให้พระอำนาจของพระองค์เพื่ออภัยโทษบาปต่อเหล่าสาวก ด้วยกันมองมาระโก2:5 ลูกา5:20

Q: Does this authority given in this verse to the disciples apply to all other disciples or only to the apostles?

คำถาม อำนาจที่ได้ให้ในข้อเขียนนี้ต่อเหล่าสาวกได้ให้ด้วยต่อเหล่าสาวกอื่นหรือเพียงแต่อัครสาวก?

A: At first, this authority was for the apostles only, but later for spreading the Holy Word, more disciples have received this authority as well; the Holy Bible also has mentioned this (See 2 Corinthians 2:10-11).

คำตอบ แรก อำนาจนี้สำหรับเหล่าอัครสาวกเท่านั้น แต่ภายหลังสำหรับกระจายพระคำศักดิ์สิทธิ์ เหล่าสาวกมากขึ้นได้รับอำนาจนี้ด้วยเช่นกัน ด้วยกันพระคัมภีร์ได้พูดถึงสิ่งนี้ (มอง 2 โครินธ์ 2:10-11)

In Matthew 10:1-15, Jesus sends out His disciples; at that time, the disciples used the Spirit of Christ in forgiveness, but later on, when they have received the Holy Spirit, the Holy Spirit will also guide them which one is to forgive, if the sin is not forgiven His disciples also will know and they will not speak out that the sins are forgiven because His disciples in their hearts will hear clearly, do not say forgive sins on this person; it is a difference between human forgiving each other, or the Holy Spirit forgiving the sins.

ในมัทธิว10:1-15 พระเยซูส่งเหล่าสาวกของพระองค์ออกไป ยังเวลานั้นเหล่าสาวกได้ใช้พระจิตวิญญาณของพระคริสต์ในการให้อภัยโทษ แต่ในภายหลัง เมื่อพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยกันพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำพวกเขาซึ่งผู้ใดคือเพื่อให้อภัยโทษ ถ้าบาปไม่ได้ให้อภัยโทษด้วยกันเหล่าสาวกของพระองค์จะรู้และพวกเขาจะไม่พูดออกมาว่าบาปนั้นได้รับอภัยโทษเพราะเหล่าสาวกของพระองค์ในใจของพวกเขาจะได้ยินชัดว่าไม่ให้พูดต่อคนนั้นว่าบาปได้รับอภัยโทษ มันคือความแตกต่างระหว่างมนุษย์ให้อภัยต่อกันและกัน หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้อภัยโทษต่อบาป

²⁴ However, Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when **Jesus** came.

²⁴ อย่างไรก็ตาม โทมัส คนหนึ่งในสิบสองคน ที่เรียกว่าดิดิมัส ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อ **พระเยซู** ได้มา

²⁵ Then the other disciples said to him, We have seen the **Lord!** But he said to them, **Unless** I see in **His** hands the **mark** of the nails, and put my finger into the mark of the nails, and put my hand into **His** side, I will not believe.

²⁵ แล้วสาวกคนอื่นๆได้บอกแก่เขาว่า เราได้พบกับ **พระผู้เป็นเจ้า** แต่เขาพูดแก่พวกเขาว่า นอกจากว่าเราได้เห็นที่มือของ **พระองค์** รอยตะปูแทงและใส่นิ้วในรอยของตะปู และเอานิ้วมือของเราใส่ที่ซี่ข้าง เราจะไม่เชื่อ

Comments 20:25. This mindset is a general human mind; when they have only been told, all would be the same as Thomas, all would wish to have a chance to be able to not just see with the eyes but touch with the hands. Thomas, to prove what is real he wants to touch, does not believe his own fellow disciples who have met the beloved Son of God after the resurrection; doubtful human mind happens even among His own disciples themselves; doubt will come to their mind as well, they do not need to have challenges, but the doubt comes even when just been told.

ความเห็น20:25 การตั้งความคิดนี้คือความคิดทั่วไปของมนุษย์ เมื่อพวกเขาได้เพียงได้บอก ทั้งหมดจะเป็นเช่นเดียวกับโทมัส ทั้งหมดจะปรารถนาเพื่อมีโอกาสเพื่อสามารถไม่ใช่เพียงเห็นด้วยตาแต่สัมผัสด้วยมือ เพื่อพิสูจน์ว่าจะจริงเขาต้องการสัมผัส ไม่เชื่อเพื่อนสาวกของเขาซึ่งได้พบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าภายหลังการฟื้นคืนชีพ ความสงสัยแห่งความคิดมนุษย์เกิดขึ้นในหมู่เหล่าสาวกของพระองค์เองพวกเขาเอง ความสงสัยจะมายังความคิดของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่ต้องมีความท้าทาย ความสงสัยมาแล้วว่าเมื่อได้บอก

“put my finger into the mark of the nails, and put my hand into His side.” The nails were put through the wrist of the hands and through the feet. The piercing of the spear was an extensive piercing going through the side of the rib cage of His body; the side of the beloved Son of God was ripped open.

“ใส่นิ้วในรอยของตะปู และเอานิ้วมือของเราใส่ที่ซี่ข้าง” เหล่าตะปูเมื่อทิ่มผ่านข้อมือและผ่านเท้า การเจาะทะลุผ่านด้านข้างของซี่โครงของร่างของพระองค์ สี่ข้างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกฉีกเปิด

²⁶ And after eight days, again **His** disciples were **inside**, and Thomas with them. **Jesus** comes, the doors **having been** shut, and stood in the midst, and said, Peace to you.

²⁶ และหลังจากนี้อีกแปดวัน อีกครั้งเหล่าสาวกของพระองค์ได้อยู่ภายใน และโทมัสอยู่กับพวกเขา พระเยซู มา ประตูได้ปิดอยู่ และยืนอยู่ท่ามกลาง และพูดว่า สันติแก่พวกเขา

Comments 20:26. See Comments John 20:19.

“And after eight days, again His disciples were inside, and Thomas with them.” The day came when the disciples gathered together again, and Thomas the doubtful was also with them.

ความเห็น 20:26 มองความเห็นย้อนหลัง

“และหลังจากนี้อีกแปดวัน อีกครั้งเหล่าสาวกของพระองค์ได้อยู่ภายใน และโทมัสอยู่กับพวกเขา” วันได้มาเมื่อเหล่าสาวกได้รวมกันอีก และด้วยกัน โทมัสผู้มีความสงสัยได้อยู่กับพวกเขา 20:19

“Jesus comes, the doors having been shut, and stood in the midst, and said, Peace to you.” So the resurrected Lord has come to His disciples, the beloved Son of God wants to confirm their faith, and also, He wants to let them see Him with their own eyes; the resurrected Lord wants to make sure that His disciples will be able to do the work they are called for, and that was one of the main reasons that He appeared when all were gathered together and said to them “Peace to you”; this peace will strengthen their souls as well since difficult work is waiting for them.

“พระเยซูมา ประตูได้ปิดอยู่ และยืนอยู่ท่ามกลาง และพูดว่า สันติแก่พวกเขา” ดังนั้นพระเจ้าผู้ฟื้นคืนชีพได้มายังเหล่าสาวกของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการยืนยันความศรัทธาของพวกเขา และด้วยกัน พระองค์ต้องการให้พวกเขาเห็นพระองค์ด้วยตาของพวกเขาเอง พระเจ้าผู้ฟื้นคืนชีพต้องการเพื่อให้มั่นใจว่าเหล่าสาวกของพระองค์จะสามารถทำงานที่พวกเขาได้รับเรียกเพื่อทำ และนั่นคืออีกเหตุผลหนึ่งนั้นที่พระองค์ได้ปรากฏเมื่อทั้งหมดได้รวมตัวกันและได้พูดต่อพวกเขา “สันติแก่พวกเขา” สันตินี้จะช่วยให้อิทธิพลของพวกเขามีความเข้มแข็งขึ้นด้วยเช่นกันเพราะงานยากกำลังรอสำหรับพวกเขา

²⁷ Then **He** says to Thomas, **Bring here your** finger, and see **My** hands; and **bring your** hand, and put it into **My** side; and be not **unbelieving**, but **believing**.

²⁷ แล้ว **พระองค์** พูดแก่โทมัสว่า เอานิ้วมือของเจ้ามายังที่นี่ และมองที่มือ **ของเจ้า** และเอามือของเจ้ามา และใส่มันเข้าไปในซี่ข้าง **ของเจ้า** และจงอย่าได้ไม่เชื่อ แต่มีความเชื่อ

Comments 20:27. Q: In John 20:17, the verse says, “Jesus says to her, Touch Me not; for I have not yet ascended to the Father.” We also commented that the Lord Jesus wants to keep His body clean to meet the Father with His human body. So, how come here the Lord asks Thomas to touch Him? **A:** Mary wanted to hug His feet as a holding on; to hold on to His human body would make Him unclean, but also, she is a woman; to stay at a distance from her was the proper way to do.

ความเห็น 20:27 คำถาม ในยอห์น 20:17 ข้อเขียนบอกว่า “อย่าได้ถูกต้อง เรา เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปยังพระบิดา” ด้วยกันเราให้ความเห็นนั้นว่าพระเยซูเจ้าต้องการเก็บร่างของพระองค์สะอาดเพื่อพบกับพระบิดาด้วยร่างมนุษย์ของพระองค์ ดังนั้น อย่างไรก็ตามที่พระเจ้าบอกโทมัสเพื่อสัมผัสพระองค์? **คำตอบ** มารีย์ต้องการกอดเท้าของพระองค์ เพื่อหวังเห็นร่างของพระองค์จะได้ทำให้พระองค์ไม่สะอาด แต่ด้วยกัน เธอเป็นผู้หญิง เพื่ออยู่ห่างจากเธอนั้นคือทางที่เหมาะสมเพื่อทำ

Here, the beloved Son of God has said this to them to strengthen their faith, and also, He knew that Thomas would not touch Him; however, to encourage their faith, He has told him, if you still have doubt come and touch Me. Also, if He would not invite them to touch His body this time, their faith would not be strong enough.

ที่นี่ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกพวกเขาเพื่อทำให้ความศรัทธาของพวกเขาเข้มแข็ง และด้วยกันพระองค์ได้รู้ล่วงหน้าว่าโทมัสจะไม่สัมผัสพระองค์ อย่างไรก็ตาม เพื่อสนับสนุนความศรัทธาของพวกเขา พระองค์ได้บอกเขา ถ้าคุณยังคงมีความสงสัยมาและสัมผัสพระองค์ ด้วยกัน ถ้าพระองค์จะไม่เชิญพวกเขาเพื่อสัมผัสร่างของพระองค์ในเวลานี้ ความศรัทธาของพวกเขาจะไม่เข้มแข็งพอ

²⁸ Thomas answered and said to **Him**, **My Lord** and my **God**.

²⁸ โทมัสตอบและพูดแก่ **พระองค์** ว่า **พระเจ้า** ของข้าพเจ้าและ **พระเจ้าผู้เป็นเจ้า** ของข้าพเจ้า

Comments 20:28. Thomas has acknowledged now who is his God, but let everyone notice as well that he has passed through a difficult time, the doubt in his heart has overcontrolled him; but now he has seen the

beloved Son of God with his own eyes, and the beloved Son of God has told him what he has said; however, the beloved Son of God was not there when he has talked about what will make him believe that the beloved Son of God has resurrected from the dead. And now, with the question before him to touch Him, Thomas has come to the final decision that truly, this is the beloved Son of God and his God; Thomas has taken the beloved Son of God for himself as God now.

ความเห็น 20:28 โทมัสได้รับรู้แล้วในเวลานี้ว่าใครคือพระผู้เป็นเจ้าของเขา แต่ให้ทุกคนสังเกตด้วยเช่นกันนั่นว่าเขาได้ฝ่าเวลายากลำบาก ความสงสัยในใจของเขาได้ควบคุมเหนือเขา แต่ในเวลานี้เขาได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยตาของตัวเอง และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่เขาว่าอะไรที่เขาได้พูด อย่างไรก็ตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในที่นั่นเมื่อเขาได้พูดเกี่ยวกับว่าจะอะไรจะทำให้เขาเชื่อ นั่นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพจากความตาย และเวลานี้ ด้วยคำถามต่อหน้าเขาเพื่อให้สัมผัสพระองค์ โทมัสได้มาถึงการตัดสินใจสุดท้ายนั่นว่าจริงแล้วว่าเป็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระผู้เป็นเจ้าของเขา โทมัสได้รับแล้วสำหรับตัวเขาเองเวลานี้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้า

²⁹ **Jesus** says to him, Because you have seen **Me**, you have believed; blessed [are] those not having seen, and having believed.

²⁹ **พระเยซู** พูดแก่เขาว่า เพราะเจ้าได้เห็น **เรา** เจ้าจึงได้มีความเชื่อ พระพร(ได้)มีแก่พวกนั้นที่ไม่ได้เห็น และได้มีความเชื่อ

Comments 20:29. “Jesus says to him, Because you have seen Me, you have believed.” The beloved Son told this not only to the disciples at that time but to all readers; the disciples at that time have seen the beloved Son of God and then have believed; but even now, many also have said to themselves, unless the beloved Son of God has proven Himself or shown Himself in any way to them, then they themselves will put faith in the beloved Son of God.

ความเห็น 20:29 “พระเยซูพูดแก่เขาว่า เพราะเจ้าได้เห็นเรา เจ้าจึงได้มีความเชื่อ” พระบุตรสุดที่รักได้บอกสิ่งนี้ไม่ใช่เพียงเพื่อเหล่าสาวกยังเวลานั้นแต่เพื่อเหล่าผู้อ่านทั้งหมด เหล่าสาวกยังเวลานั้นได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและแล้วจึงได้เชื่อ แต่แม้ว่าในขณะนี้ ด้วยกันหลายคนได้พูดเพื่อตัวของพวกเขาเอง นอกจากว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พิสูจน์พระองค์เองหรือแสดงพระองค์เองในทางใดต่อพวกเขา แล้วพวกเขาตัวพวกเขาเองจะวางความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“blessed [are] those not having seen, and having believed.” This is the most important part for every human; even if you have not seen the beloved Son of God with your own eyes, or you have never thought of Him with the deep of your heart, but you have read the Holy Bible and believe every word that is from God, and what the Holy Bible has told about the beloved Son of God you have believed it, the blessing upon your soul is greater than those that have seen Him; because you have accepted Him with your own heart and soul, you become part of the family of God, and as the verse has told, you are blessed.

“พระพร(ได้)มีแก่พวกนั้นที่ไม่ได้เห็น และได้มีความเชื่อ” นี่เป็นส่วนสำคัญที่สุดสำหรับทุกคน ถึงแม้ว่าคุณไม่ได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยตาของคุณเอง หรือคุณได้ไม่เคยคิดถึงพระองค์ด้วยส่วนลึกของใจของคุณ แต่คุณได้อ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และเชื่อว่าคุณคำนั้นคือมาจากพระผู้เป็นเจ้า และอะไรที่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคุณได้เชื่อมั่น พระพรเหนือจิตวิญญาณของคุณคือยิ่งใหญ่เหนือกว่าพวกนั้นที่ไม่ได้เห็นพระองค์ เพราะคุณได้ยอมรับพระองค์ด้วยใจและจิตวิญญาณของคุณเอง คุณกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า และตามที่ข้อเขียนได้บอก คุณคือพระพร

³⁰ **Indeed** also many other signs, therefore, did **Jesus** in the sight of the disciples, which are not written in this book;

³⁰ ยังมีสัญญาณวิเศษอีกหลาย ดังนั้น อย่างที่ **พระเยซู** ได้ทำต่อหน้าเหล่าสาวก ซึ่งไม่ได้มีเขียนไว้ในหนังสือนี้

Comments 20:30. This verse has told all, even for the short time the beloved Son of God has been as human on earth, but what He has done has already shown to every eye that the God who created all things also has dwelled with all things; when He has come and walked on earth as a human, He has seen and truly felt what humans go through, the beloved Son of God has tasted them all good and bad of this world, and if all things have been recorded the Holy Bible would become so big and no human could carry it.

ความเห็น 20:30 ข้อเขียนนี้ได้อธิบายทั้งหมด แม้สำหรับช่วงเวลานั้นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เป็นมนุษย์บนโลก แต่อะไรที่พระองค์ได้ทำได้แสดงแล้วต่อทุกสายตาว่าพระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งได้สร้างสิ่งทั้งหมดด้วยกันได้มาอยู่กับทุกสิ่ง เมื่อพระองค์ได้มาและเดินบนโลกอย่างมนุษย์ พระองค์ได้เห็นและได้รู้สึกจริงๆว่าอะไรที่มนุษย์ได้ผ่าน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลิ้มรสพวกมันทั้งดีและไม่ดีของโลกนี้ และถ้าทุกอย่างได้มีบันทึกลงพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์จะกลายเป็นใหญ่มากๆและมนุษย์ไม่สามารถแบกมัน

The Holy Bible tells only a tiny part of what God has done, and even that not all humans go and read it; but you cannot only read, you have to pray and meditate and believe every word as well; every word of the Holy Bible is from the living God, and we cannot take any part as not important.

“This book” in this verse refers to the Gospel of John itself.

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บอกเพียงส่วนเล็กๆ ของว่าอะไรที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ทำ และถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งหมดยังไม่ได้อ่านและอ่านมัน แต่คุณไม่สามารถเพียงแค่อ่าน คุณต้องสวดภาวนาและฝึกอบรมและเชื่อในทุกๆ คำด้วยเช่นกัน ทุกๆ คำของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คือมาจากพระเจ้าผู้ทรงมีชีวิต และเราไม่สามารถถือว่าส่วนใดนั้นไม่สำคัญ

“หนังสือนี้” ในข้อเขียนนี้หมายถึงพระหนังสือของยอห์นนั่นเอง

³¹ however, these have been written in order that you may believe that **Jesus** is the **Christ**, the **Son of God**; and that believing you may have life in **His** name.

³¹ อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ที่ได้มีเขียนลงนั้นเพื่อพวกเขาจะได้มีความเชื่อในว่า **พระเยซู** คือ **พระคริสต์** **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า** และเพื่อความเชื่อนั้นพวกเขาจะได้มีชีวิตในพระนามของ **พระองค์**

Comments 20:31. “however, these have been written in order that you may believe that Jesus is the Christ.” The beloved Son of God, with the name of human, as Jesus, has come and has done many miracles among humans; however, not all that He has done have been put down; each day, the miracles have happened, and the beloved Son of God has taught and performed many miracles, but not all have been written down for humans; the beloved Son of God is the Christ of God the Father Himself.

ความเห็น 20:31 “อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ที่ได้มีเขียนลงนั้นเพื่อพวกเขาจะได้มีความเชื่อในว่าพระเยซูคือพระคริสต์” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ด้วยชื่ออย่างมนุษย์ นั่นคือพระเยซู ได้มาและได้ทำสิ่งมหัศจรรย์หลายอย่างในหมู่มนุษย์ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทั้งหมดที่พระองค์ได้ทำได้มีใส่ลง แต่ละวันสิ่งมหัศจรรย์ได้เกิดขึ้น และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สอนและได้ทำสิ่งมหัศจรรย์หลายอย่าง แต่ไม่ใช่ทั้งหมดได้มีเขียนลงสำหรับมนุษย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระคริสต์ของพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

“Jesus is the Christ.” The beloved Son of God is God Himself as well; He is in the Father, and the Father is in Him. When the beloved Son of God came as a human on earth, the Father Himself also has been human with Him; “as a human,” you can think this way as well, the Father has taken part of His heart and has sent that part to be born as human; that is why the term “Jesus is the Christ” is the most exalted human term, no human is part of the Father, but only the beloved Son of God in human form, which comes from the Father’s heart, because God the Father has sent Him to be human; therefore, the beloved Son of God is One with the Father, because He is part of the heart of the Father.

“พระเยซูคือพระคริสต์” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองด้วยเช่นกัน พระองค์คืออยู่ในพระบิดา และพระบิดาคืออยู่ในพระองค์ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาเป็นมนุษย์บนโลก ด้วยกับพระบิดาพระองค์เองก็ได้เป็นมนุษย์กับพระองค์ “ได้เป็นมนุษย์” คุณสามารถคิดทางนี้ด้วยเช่นกัน พระบิดาได้รับส่วนของใจของพระองค์และได้ส่งส่วนนั้นมาเกิดเป็นมนุษย์ นั่นคือทำไมคำว่า “พระเยซูคือพระคริสต์” คือเป็นคำที่ประเสริฐที่สุดของมนุษย์ ไม่มีมนุษย์คือส่วนของพระบิดา มีแต่เพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ ซึ่งมาจากใจของพระบิดา เพราะพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาได้ส่งพระองค์เป็นมนุษย์ ดังนั้น พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา เพราะพระองค์คือส่วนหนึ่งของใจของพระบิดา

God and the only begotten Son of God; the angels also consider themselves as the sons of God, but those are created things, there is only One who is begotten from the Father, and no other is like Him.

พระผู้เป็นเจ้าและมีเพียงประสูติพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น ด้วยกันเทวดาได้ถือว่าตัวของพวกเขาเองเป็นดังบุตรของพระผู้เป็นเจ้า แต่พวกนั้นคือสิ่งที่ได้ถูกสร้างขึ้น ที่นี้คือเพียงพระหนึ่งเดียวซึ่งประสูติจากพระบิดา และไม่มีอื่นใดเหมือนกับพระองค์

“and that believing you may have life in His name;” and that believing that Jesus is the Christ and the only begotten Son of God you may have life in His name; when anyone who believes in the beloved Son of God and gives their life to Him, after that the life of that person will be the life in the beloved Son of God Himself as well because he has become a true follower of the beloved Son of God.

“และเพื่อความเชื่อนั้นพวกเขาจะได้มีชีวิตในพระนามของพระองค์” และความเชื่อนั้นว่าพระเยซูคือพระคริสต์และมีเพียงประสูติพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้นคุณอาจมีชีวิตในพระนามของพระองค์ เมื่อผู้ใดซึ่งเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองและให้ชีวิตของพวกเขาต่อพระองค์

หลังจากชีวิตนั้นของคนนั้นจะมีชีวิตในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองด้วยเช่นกันเพราะเขากลายเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Life and Faith Application. 1) If we seek the Lord from our hearts, He will come and show Himself to us. 2) As true Christians, we must believe in the bodily resurrection of the Lord Jesus. 3) We are blessed if we believe the testimony about the bodily resurrection of the Lord Jesus. 4) Believe the signs that the Lord Jesus performed and are written for us in the Holy Bible as a testimony that the Lord Jesus is the Christ the Son of God.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ถ้าเราแสวงหาพระเจ้าจากใจของเรา พระองค์จะมาและแสดงพระองค์เองต่อเรา 2) เป็นคริสเตียนที่แท้จริง เราต้องเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ทางกายขององค์พระเยซูเจ้า 3) เราคือได้รับพระพรถ้าเราเชื่อในการให้การเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ทางกายขององค์พระเยซูเจ้า 4) เชื่อในหมายสำคัญนั้นที่พระเยซูเจ้าได้ทำและได้มีเขียนไว้สำหรับเราในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นพยานหลักฐานนั้นว่าพระเยซูเจ้าคือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า